

Zbiór Orzeczeń

WYROK SĄDU (trzecia izba)

z dnia 14 marca 2018 r.*¹

Wspólna polityka zagraniczna i bezpieczeństwa – Środki ograniczające podjęte wobec Korei Północnej w celu zapobiegania rozprzestrzenianiu broni jądrowej – Wykaz osób i podmiotów, w odniesieniu do których ma zastosowanie zamrożenie środków finansowych i zasobów gospodarczych – Ujęcie nazwisk i nazwy skarżących – Dowód zasadności umieszczenia w wykazie – Obowiązek uzasadnienia

W sprawach połączonych T-533/15 i T-264/16,

Il-Su Kim, zamieszkały w Pjongjangu (Korea Północna), oraz pozostali skarżący, których imiona i nazwiska wymienione są w załączniku¹, reprezentowani przez M. Lester i S. Midwintera, barristers, oraz T. Brentnalla i A. Stevensona, solicitors,

strona skarżąca w sprawie T-533/15,

Korea National Insurance Corporation, z siedzibą w Pjongjangu, reprezentowana przez M. Lester, S. Midwintera, T. Brentnalla oraz A. Stevensona,

strona skarżąca w sprawie T-264/16,

przeciwko

Radzie Unii Europejskiej, reprezentowanej początkowo przez A. de Elerę-San Miguela Hurtada oraz A. Vitra, a następnie przez A. Vitra oraz F. Naerta, działających w charakterze pełnomocników,

oraz

Komisji Europejskiej, reprezentowanej w sprawie T-533/15 przez L. Havasa, S. Bartelt i D. Gauci, działających w charakterze pełnomocników, oraz w sprawie T-264/16 przez L. Havasa i S. Bartelt, działających w charakterze pełnomocników, a następnie w sprawie T-533/15 przez L. Havasa i D. Gauci, działających w charakterze pełnomocników, oraz w sprawie T-264/16 przez L. Havasa, działającego w charakterze pełnomocnika,

strona pozwana,

popieranym przez:

Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej, reprezentowane początkowo przez V. Kaye, następnie przez S. Brandona, następnie przez S. Brandona i C. Crane, a wreszcie przez S. Brandona, działających w charakterze pełnomocników,

interwenient w sprawie T-533/15,

* Język postępowania: angielski.

¹ Lista pozostałych skarżących została załączona jedynie do wersji doręczonej stronom.

mających za przedmiot, w sprawie T-533/15, oparte na art. 263 TFUE żądanie mające na celu stwierdzenie nieważności decyzji Rady (WPZiB) 2015/1066 z dnia 2 lipca 2015 r. zmieniającej decyzję 2013/183/WPZiB w sprawie środków ograniczających skierowanych przeciwko Koreańskiej Republice Ludowo-Demokratycznej (Dz.U. 2015, L 174, s. 25), rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2015/1062 z dnia 2 lipca 2015 r. zmieniającego rozporządzenie Rady (WE) nr 329/2007 dotyczące środków ograniczających skierowanych przeciwko Koreańskiej Republice Ludowo-Demokratycznej (Dz.U. 2015, L 174, s. 16), decyzji Rady (WPZiB) 2016/475 z dnia 31 marca 2016 r. zmieniającej decyzję 2013/183/WPZiB w sprawie środków ograniczających skierowanych przeciwko Koreańskiej Republice Ludowo-Demokratycznej (Dz.U. 2016, L 85, s. 34), rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2016/659 z dnia 27 kwietnia 2016 r. zmieniającego rozporządzenie Rady (WE) 329/2007 dotyczące środków ograniczających skierowanych przeciwko Koreańskiej Republice Ludowo-Demokratycznej (Dz.U. 2016, L 114, s. 9), decyzji Rady (WPZiB) 2016/849 z dnia 27 maja 2016 r. w sprawie środków ograniczających skierowanych przeciwko Koreańskiej Republice Ludowo-Demokratycznej, uchylającej decyzję 2013/183/WPZiB (Dz.U. 2016, L 141, s. 79) oraz każdego powiązanego rozporządzenia wykonawczego Rady w zakresie, w jakim akty te dotyczą skarżących, oraz, w sprawie T-264/16, oparte na art. 263 TFUE żądanie mające na celu stwierdzenie nieważności decyzji 2016/475, rozporządzenia wykonawczego 2016/659, decyzji 2016/849 oraz każdego powiązanego rozporządzenia wykonawczego Rady w zakresie, w jakim akty te dotyczą strony skarżącej,

SĄD (trzecia izba),

w składzie: S. Frimodt Nielsen, prezes, V. Kreuschitz i N. Półtorak (sprawozdawca), sędziowie,

sekretarz: C. Heeren, administrator,

uwzględniając pisemny etap postępowania i po przeprowadzeniu rozprawy w dniu 4 maja 2017 r.,

wydaje następujący

Wyrok

Okoliczności powstania sporu

- 1 Podmiot skarżący w sprawie T-264/16, Korea National Insurance Corporation (zwany dalej „KNIC”), jest północnokoreańskim przedsiębiorstwem działającym w dziedzinie ubezpieczeń.
- 2 Skarżący w sprawie T-533/15 – Kim Il-Su oraz pozostali skarżący, których imiona i nazwiska wymienione są w załączniku – byli powiązani z KNIC lub jednym z jego oddziałów.

Środki ograniczające podjęte przeciwko Koreańskiej Republice Ludowo-Demokratycznej

- 3 Niniejsze sprawy wpisują się w kontekst środków ograniczających wprowadzonych w celu wywarcia nacisku na Koreańską Republikę Ludowo-Demokratyczną, aby zakończyła ona działania w zakresie rozprzestrzeniania broni jądrowej.
- 4 Działania te zostały uznane za zagrożenie dla pokoju i bezpieczeństwa międzynarodowego przez Radę Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych (zwaną dalej „RB ONZ”) w szeregu rezolucji, w szczególności w rezolucjach 1695 (2006), 1718 (2006), 1874 (2009), 2087 (2013) i 2094 (2013).
- 5 W dniu 20 listopada 2006 r. na podstawie art. 15 TUE Rada Unii Europejskiej przyjęła wspólne stanowisko 2006/795/WPZiB w sprawie środków ograniczających skierowanych przeciwko Koreańskiej Republice Ludowo-Demokratycznej (Dz.U. 2006, L 322, s. 32), aby w szczególności wykonać rezolucje

RB ONZ 1695 (2006) i 1718 (2006). Artykuły 1 i 2 tego wspólnego stanowiska zakazywały w istocie bezpośredniego lub pośredniego dostarczania, sprzedawania i przekazywania Korei Północnej przez obywateli państw członkowskich lub przez terytoria państw członkowskich lub z ich terytoriów niektórych technologii oraz towarów luksusowych. Zgodnie z art. 3 tego aktu państwa członkowskie powinny zastosować środki niezbędne do tego, by zapobiec wjazdowi na ich terytorium lub przejazdowi przez nie wymienionych w załączniku do wspólnego stanowiska 2006/795 osób – a także członków rodzin tych osób – wskazanych przez Komitet Sankcji lub przez RB ONZ jako odpowiedzialne za politykę Koreańskiej Republiki Ludowo-Demokratycznej (w tym jej wspieranie lub promowanie) w odniesieniu do programów dotyczących broni jądrowej, rakiet balistycznych i innych programów broni masowego rażenia. Wreszcie art. 4 wspólnego stanowiska przewidywał zamrożenie wszelkich środków finansowych i zasobów gospodarczych posiadanych, utrzymywanych lub kontrolowanych, bezpośrednio lub pośrednio, przez osoby lub podmioty wskazane przez Komitet Sankcji lub przez RB ONZ jako zaangażowane we wspieranie lub dostarczające wsparcia, w tym przez stosowanie niedozwolonych środków, w odniesieniu do programów Koreańskiej Republiki Ludowo-Demokratycznej dotyczących broni jądrowej, innych programów dotyczących broni masowego rażenia oraz programów dotyczących rakiet balistycznych lub przez osoby lub podmioty działające w imieniu wyżej wymienionych osób bądź podmiotów lub pod ich kierunkiem.

- 6 Jako że działanie Wspólnoty Europejskiej było konieczne w celu wprowadzenia w życie niektórych środków przewidzianych przez wspólne stanowisko 2006/795, w dniu 27 marca 2007 r. Rada przyjęła na podstawie art. 60 i 301 WE rozporządzenie (WE) nr 329/2007 dotyczące środków ograniczających skierowanych przeciwko Koreańskiej Republice Ludowo-Demokratycznej (Dz.U. 2007, L 88, s. 1), którego treść była w istocie identyczna z treścią wspomnianego wspólnego stanowiska 2006/795.
- 7 W dniu 27 lipca 2009 r. Rada przyjęła na podstawie art. 15 TUE wspólne stanowisko 2009/573/WPZiB zmieniające wspólne stanowisko 2006/795 (Dz.U. 2009, L 197, s. 111). Po pierwsze, akt ten miał na celu wdrożenie rezolucji RB ONZ 1874 (2009). Po drugie, akt ten przewidywał rozszerzenie zakresu stosowania środków wymienionych w pkt 5 powyżej. W szczególności z motywów 13 i 14 tego aktu wynika, że należy stosować ograniczenia prawa wjazdu wobec osób wskazanych przez Unię Europejską, a także należy zamrozić środki finansowe lub zasoby gospodarcze osób i podmiotów wskazanych przez Unię. W rezultacie zmienione zostały art. 3 i 4 wspólnego stanowiska 2006/795. Ponadto z łącznej lektury tych przepisów i art. 1 pkt 8 wspólnego stanowiska 2009/573 wynika, że wykaz osób wymienionych w załączniku I do tego aktu został sporządzony przez Komitet Sankcji lub przez RB ONZ, podczas gdy wykaz osób wymienionych w załącznikach II i III wspomnianego aktu został sporządzony przez Radę. W dniu 22 grudnia 2009 r. Rada przyjęła na podstawie art. 29 TUE decyzję 2009/1002/WPZiB zmieniającą wspólne stanowisko 2006/795 (Dz.U. 2009, L 346, s. 47). Decyzją tą zmieniono w szczególności załączniki II i III do wspólnego stanowiska 2006/795.
- 8 W związku z powyższym w dniu 22 grudnia 2009 r. Rada przyjęła na podstawie art. 215 ust. 2 TFUE rozporządzenie (UE) nr 1283/2009 zmieniające rozporządzenie nr 329/2007 (Dz.U. 2009, L 346, s. 1).
- 9 W dniu 22 grudnia 2010 r. Rada przyjęła na podstawie art. 29 TUE decyzję 2010/800/WPZiB w sprawie środków ograniczających skierowanych przeciwko Koreańskiej Republice Ludowo-Demokratycznej i uchylenia wspólnego stanowiska 2006/795 (Dz.U. 2010, L 341, s. 32). O ile przepisy tego aktu były w istocie identyczne z przepisami wspólnego stanowiska 2006/795, o tyle miały one również na celu objęcie wykazami ujętymi w załącznikach nazwisk lub nazw innych określonych przez Radę osób i podmiotów, które powinny podlegać środkom ograniczającym, oraz modyfikację procedury zmiany załączników I i II w tym celu, by wyznaczone osoby i podmioty były informowane o powodach umieszczenia ich w wykazie, by mogły one przedstawić swoje uwagi i by w razie zgłoszenia uwag lub przedstawienia istotnych nowych dowodów Rada mogła dokonać weryfikacji swojej decyzji na podstawie tych uwag i w stosowny sposób poinformować daną osobę lub podmiot.

- 10 W związku z powyższym w tym samym dniu Komisja Europejska przyjęła rozporządzenie (UE) nr 1251/2010 zmieniające rozporządzenie nr 329/2007 (Dz.U. 2010, L 341, s. 15).

Środki ograniczające nałożone na skarżących

- 11 W dniu 22 kwietnia 2013 r. Rada przyjęła na podstawie art. 29 TUE decyzję 2013/183/WPZiB w sprawie środków ograniczających skierowanych przeciwko Koreańskiej Republice Ludowo-Demokratycznej i uchylającą decyzję 2010/800 (Dz.U. 2013, L 111, s. 52). Akt ten miał w szczególności na celu uwzględnienie postanowień rezolucji RB ONZ 2094 (2013).
- 12 Zgodnie z art. 15 ust. 1 lit. b) ppkt (ii) decyzji 2013/183 zostają zamrożone wszelkie środki finansowe i zasoby gospodarcze należące do osób i podmiotów – lub przez nie posiadane, przechowywane lub kontrolowane, bezpośrednio lub pośrednio – „zaangażowanych w świadczenie usług finansowych lub przekazywanie na terytorium państw członkowskich, przez nie lub z tego terytorium, z udziałem obywateli państw członkowskich lub podmiotów utworzonych na mocy ich prawa krajowego, osób lub instytucji finansowych działających na ich terytorium, jakichkolwiek aktywów lub zasobów finansowych lub innych, które mogą posłużyć do realizacji programów lub działań KRLD dotyczących broni jądrowej, rakiet balistycznych i innej broni masowego rażenia, lub osób lub podmiotów działających w ich imieniu lub pod ich kierunkiem, lub osób lub podmiotów będących ich własnością lub kontrolowanych przez nie” (dalej „kryteria umieszczenia w wykazie”).
- 13 Z łącznej lektury art. 15 i 19–21 decyzji 2013/183 wynika, że wykaz osób wskazanych w załączniku I do tego aktu został sporządzony przez Komitet Sankcji lub przez RB ONZ, podczas gdy wykaz osób wskazanych w załączniku II do wspomnianego aktu został sporządzony przez Radę.
- 14 W związku z powyższym w dniu 22 lipca 2013 r. Rada przyjęła na podstawie art. 215 TFUE rozporządzenie (UE) nr 696/2013 zmieniające rozporządzenie nr 329/2007 (Dz.U. 2013, L 198, s. 22). Artykuł 6 ust. 2 lit. b) rozporządzenia nr 329/2007, zmienionego rozporządzeniem nr 696/2013, przewidywał zamrożenie wszystkich środków finansowych i zasobów gospodarczych należących do osób, podmiotów i organów wymienionych w załączniku V, stanowiących ich własność, pozostających w ich posiadaniu lub pod ich kontrolą. Uściślał on, że załącznik V obejmuje osoby, podmioty i organy niewymienione w załączniku IV, które zgodnie z art. 15 ust. 1 lit. b) decyzji 2013/183 zostały uznane przez Radę za „zaangażowane w świadczenie usług finansowych lub przekazywanie na terytorium państw członkowskich, przez nie lub z tego terytorium, z udziałem obywateli państw członkowskich, podmiotów utworzonych na mocy ich prawa krajowego, osób lub instytucji finansowych działających na ich terytorium, jakichkolwiek aktywów lub zasobów finansowych lub innych, które mogą posłużyć do realizacji programów lub działań Korei Północnej dotyczących broni jądrowej, rakiet balistycznych i innej broni masowego rażenia, albo za osoby lub podmioty działające w ich imieniu lub pod ich kierunkiem, lub podmioty posiadane lub kontrolowane przez nie”.
- 15 W dniu 2 lipca 2015 r. Rada przyjęła na podstawie art. 29 TUE decyzję (WPZiB) 2015/1066 zmieniającą decyzję 2013/183 (Dz.U. 2015, L 174, s. 25) i w związku z tym Komisja w tym samym dniu przyjęła rozporządzenie wykonawcze (UE) 2015/1062 zmieniające rozporządzenie nr 329/2007 (Dz.U. 2015, L 174, s. 16) (akty zwane dalej łącznie „pierwszymi zaskarżonymi aktami”).
- 16 Decyzją 2015/1066 nazwiska skarżących w sprawie T-533/15 zostały umieszczone w sporządzonym przez Radę wykazie osób objętych środkami ograniczającymi zamieszczonym w pkt II A załącznika II do decyzji 2013/183. Uzasadnienia ich umieszczenia tam (zwane dalej „pierwszymi uzasadnieniami dotyczącymi skarżących w sprawie T-533/15”) były następujące:

„Kim Il-Su – Rahlstedter Straße 83 a, 22149 Hamburg – Data urodzenia: 2.9.1965 r. – Miejsce urodzenia: Pjongjang, DPRK (KRLD) – Upoważniony pełnomocnik umieszczonego przez UE w wykazie przedsiębiorstwa KNIC GmbH, działający w imieniu KNIC lub na jego polecenie.

Kang Song-Nam – Rahlstedter Straße 83 a, 22149 Hamburg – Data urodzenia: 5.7.1972 r. – Miejsce urodzenia: Pjongjang, DPRK (KRLD) – Upoważniony pełnomocnik umieszczonego przez UE w wykazie przedsiębiorstwa KNIC GmbH, działający w imieniu KNIC lub na jego polecenie.

Choe Chun-Sik – Rahlstedter Straße 83 a, 22149 Hamburg – Data urodzenia: 23.12.1963 r. – Miejsce urodzenia: Pjongjang, DPRK (KRLD) – Nr paszportu: 745132109, data ważności: 12.2.2020 – Upoważniony pełnomocnik umieszczonego przez UE w wykazie przedsiębiorstwa KNIC GmbH, działający w imieniu KNIC lub na jego polecenie.

Sin Kyu-Nam – Data urodzenia: 12.9.1972 r. – Miejsce urodzenia: Pjongjang, DPRK (KRLD) – Nr paszportu: PO472132950 – Dyrektor działu w siedzibie głównej KNIC w Pjongjangu, dawniej upoważniony pełnomocnik KNIC GmbH Hamburg. Działający w imieniu KNIC lub na jego polecenie.

Pak Chun-San – Data urodzenia: 18.12.1953 r. – Miejsce urodzenia: Phyongan, DPRK (KRLD) – Nr paszportu: PS472220097 – Dyrektor działu w siedzibie głównej KNIC w Pjongjangu, dawniej upoważniony pełnomocnik KNIC GmbH Hamburg. Działający w imieniu KNIC lub na jego polecenie.

So Tong Myong – Data urodzenia: 10.9.1956 r. – Dyrektor zarządzający KNIC GmbH Hamburg, działający w imieniu KNIC lub na jego polecenie”.

- 17 W celu odzwierciedlenia zmian wprowadzonych do decyzji 2013/183 nazwiska skarżących w sprawie T-533/15 zostały również umieszczone w pkt C załącznika V do rozporządzenia nr 329/2007, zmienionego rozporządzeniem wykonawczym 2015/1062, z przytoczeniem uzasadnień w istocie identycznych z uzasadnieniami widniejącymi w pkt 16 powyżej.
- 18 W dniu 31 marca 2016 r. Rada przyjęła na podstawie art. 29 TUE decyzję (WPZiB) 2016/475 zmieniającą decyzję 2013/183 (Dz.U. 2016, L 85, s. 34) i w związku z tym w dniu 27 kwietnia 2016 r. Komisja przyjęła rozporządzenie wykonawcze (UE) 2016/659 zmieniające rozporządzenie nr 329/2007 (Dz.U. 2016, L 114, s. 9) (akty zwane dalej łącznie „drugimi zaskarżonymi aktami”).
- 19 Decyzją 2016/475 nazwa KNIC została umieszczona w sporządzonym przez Radę wykazie podmiotów objętych środkami ograniczającymi zamieszczonym w pkt II B załącznika II do decyzji 2013/183. Uzasadnienie (zwane dalej „uzasadnieniem dotyczącym KNIC”) tego umieszczenia było następujące:
„Korea National Insurance [Corporation] (KNIC) i jego oddziały (znane również jako Korea Foreign Insurance Company) – Haebangsan-dong, Central District, Pjongjang, DPRK (KRLD) – Rahlstedter Straße 83 a, 22149 Hamburg – Korea National Insurance Corporation of Alloway, Kidbrooke Park Road, Blackheath, London SE3 0LW – Korea National Insurance Corporation (KNIC) – przedsiębiorstwo będące własnością państwa i kontrolowane przez państwo – generuje znaczne przychody z wymiany walutowej, które mogą wspomagać prowadzone przez KRLD programy dotyczące broni jądrowej, raketowych pocisków balistycznych lub innej broni masowego rażenia. Ponadto siedziba główna KNIC w Pjongjangu powiązana jest z Office 39 (Biuro 39) Partii Pracy Korei, które figuruje w wykazie”.
- 20 Rozporządzeniem 2016/659 dodano nazwę KNIC w pkt D załącznika V do rozporządzenia nr 329/2007. Podane uzasadnienie umieszczenia nazwy KNIC było w istocie identyczne z uzasadnieniem przytoczonym w pkt 19 powyżej.

- 21 Decyzją 2016/475 dotyczące skarżących w sprawie T-533/15 wpisy ujęte w pkt II A załącznika II do decyzji 2013/183 zostały zmienione następująco (dalej jako „drugie uzasadnienia dotyczące skarżących w sprawie T-533/15”):

„Kim Il-Su – Data urodzenia: 2.9.1965 – Miejsce urodzenia: Pjongjang, DPRK (KRLD) – Kierownik departamentu reasekuracji koreańskiego przedsiębiorstwa Korea National Insurance Corporation (KNIC), w głównej siedzibie spółki w Pjongjangu, były autoryzowany główny przedstawiciel KNIC w Hamburgu, działający w imieniu KNIC lub na jego polecenie.

Kang Song-Sam – Data urodzenia: 5.7.1972 – Miejsce urodzenia: Pjongjang, DPRK (KRLD) – Były autoryzowany przedstawiciel koreańskiego przedsiębiorstwa Korea National Insurance Corporation (KNIC) w Hamburgu, działający nadal na rzecz lub w imieniu KNIC lub na jego polecenie.

Choe Chun-Sik – Data urodzenia: 23.12.1963 – Miejsce urodzenia: Pjongjang, DPRK (KRLD) – Paszport nr 745132109 – Ważny do 12.2.2020 – Dyrektor departamentu reasekuracji koreańskiego przedsiębiorstwa Korea National Insurance Corporation (KNIC) w głównej siedzibie spółki w Pjongjangu, działający w imieniu KNIC lub na jego polecenie.

Sin Kyu-Nam – Data urodzenia: 12.9.1972 – Miejsce urodzenia: Pjongjang, DPRK (KRLD) – Paszport nr PO472132950 – Dyrektor departamentu reasekuracji koreańskiego przedsiębiorstwa Korea National Insurance Corporation (KNIC) w głównej siedzibie spółki w Pjongjangu, były autoryzowany przedstawiciel KNIC w Hamburgu, działający w imieniu KNIC lub na jego polecenie.

Pak Chun-San – Data urodzenia: 18.12.1953 – Miejsce urodzenia: Pjongjang, DPRK (KRLD) – Paszport nr PS472220097 – Dyrektor departamentu reasekuracji koreańskiego przedsiębiorstwa Korea National Insurance Corporation (KNIC) w głównej siedzibie spółki w Pjongjangu co najmniej do grudnia 2015 r. oraz były autoryzowany główny przedstawiciel KNIC w Hamburgu, działający nadal na rzecz lub w imieniu KNIC lub na jego polecenie.

So Tong Myong – Data urodzenia: 10.9.1956 – Prezes koreańskiego przedsiębiorstwa Korea National Insurance Corporation (KNIC), działający w imieniu KNIC lub na jego polecenie”.

- 22 W celu odzwierciedlenia zmian wprowadzonych do decyzji 2013/183 dotyczące skarżących w sprawie T-533/15 wpisy ujęte w pkt C załącznika V do rozporządzenia nr 329/2007 zostały zmienione rozporządzeniem 2016/659. Wpisy te były w istocie identyczne z wpisami przytoczonymi w pkt 21 powyżej.
- 23 W dniu 27 maja 2016 r. Rada przyjęła na podstawie art. 29 TUE decyzję WPZiB 2016/849 w sprawie środków ograniczających skierowanych przeciwko Koreańskiej Republice Ludowo-Demokratycznej, uchylającą decyzję 2013/183 (Dz.U. 2016, L 141, s. 79). W związku z powyższym w dniu 27 maja 2016 r. Rada przyjęła rozporządzenie (UE) 2016/841 zmieniające rozporządzenie nr 329/2007 (Dz.U. 2016, L 141, s. 36).
- 24 Decyzją 2016/849 Rada postanowiła zgodnie z rezolucją RB ONZ 2270 (2016), przyjętą w reakcji na próbę jądrową przeprowadzoną przez Koreańską Republikę Ludowo-Demokratyczną w dniu 6 stycznia 2016 r., nałożyć dodatkowe środki ograniczające.
- 25 Zgodnie art. 27 ust. 1 lit. b) decyzji 2016/849 (dalej jako „zmienione kryteria umieszczenia w wykazie”):

„1. Wszelkie środki finansowe i zasoby gospodarcze należące do, będące własnością, będące w posiadaniu lub będące pod kontrolą – bezpośrednio lub pośrednio – następujących osób i podmiotów zostają zamrożone:

[...]

- b) osób i podmiotów nieobjętych załącznikiem I, wymienionych w załączniku II: [...]
- (ii) świadczących usługi finansowe lub przekazujących na terytorium państw członkowskich, przez to terytorium lub z tego terytorium lub z udziałem obywateli państw członkowskich lub podmiotów utworzonych na mocy ich prawa krajowego, lub osób lub instytucji finansowych działających na ich terytorium wszelkie aktywa lub zasoby finansowe lub inne, które mogłyby posłużyć do realizacji programów KRLD dotyczących broni jądrowej, raketowych pocisków balistycznych lub innej broni masowego rażenia, lub osób lub podmiotów działających w ich imieniu lub pod ich kierunkiem lub podmiotów będących ich własnością lub przez nie kontrolowanych”.

- 26 Z łącznej lektury art. 27 i 33–35 decyzji 2016/849 wynika, że wykaz osób umieszczonych w załączniku I został sporządzony przez Komitet Sankcji lub przez RB ONZ, podczas gdy wykaz osób wskazanych w załączniku II został sporządzony przez Radę.
- 27 Nazwa KNIC została wpisana do wykazu podmiotów objętych środkami ograniczającymi zamieszczonego w pkt II B załącznika II do decyzji 2016/849. Podane uzasadnienie umieszczenia nazwy KNIC było w istocie identyczne ze wspomnianym w pkt 19 powyżej uzasadnieniem dotyczącym KNIC ujętym w decyzji 2016/475.
- 28 Nazwiska skarżących w sprawie T-533/15 zostały wpisane do wykazu osób objętych środkami ograniczającymi zamieszczonego w pkt II A załącznika II do decyzji 2016/849. Podane uzasadnienia umieszczenia nazwisk skarżących w sprawie T-533/15 (zwane dalej „trzecimi uzasadnieniami dotyczącymi skarżących w sprawie T-533/15”) były w istocie identyczne ze wspomnianymi w pkt 21 powyżej drugimi uzasadnieniami dotyczącymi skarżących w sprawie T-533/15, ujętymi w decyzji 2016/475.

Postępowanie i żądania stron

- 29 Pismem złożonym w sekretariacie Sądu w dniu 11 września 2015 r. skarżący w sprawie T-533/15 wnieśli skargę o stwierdzenie nieważności pierwszych zaskarżonych aktów.
- 30 Pismem złożonym w sekretariacie Sądu w dniu 30 listopada 2015 r. skarżący w sprawie T-533/15 wnieśli o wydanie wyroku zaocznego na mocy art. 123 regulaminu postępowania przed Sądem z uwagi na to, że odpowiedzi Rady i Komisji na skargę zostały złożone po upływie terminu na złożenie tych odpowiedzi.
- 31 W następstwie skierowania do nich zapytania w tym względzie w ramach środka organizacji postępowania na podstawie art. 89 regulaminu postępowania skarżący w sprawie T-533/15 wycofali pismem z dnia 24 marca 2016 r. wniosek o wydanie wyroku zaocznego w odniesieniu do Komisji.
- 32 W dniu 15 marca 2016 r. postanowieniem prezesa ósmej izby Sądu Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej zostało dopuszczone do sprawy w charakterze interwenienta popierającego żądania Rady i Komisji. Pismem z dnia 27 kwietnia 2016 r. to państwo członkowskie poinformowało, że nie będzie składać uwag interwenienta.
- 33 Ze względu na zmianę składu Sądu sprawa T-533/15 została przydzielona nowemu sędziemu sprawozdawcy.
- 34 Pismem złożonym w sekretariacie Sądu w dniu 27 maja 2016 r. KNIC wniósł skargę o stwierdzenie nieważności w sprawie T-246/16 w odniesieniu do drugich zaskarżonych aktów.

- 35 Pismem złożonym w sekretariacie Sądu w dniu 27 maja 2016 r. skarżący w sprawie T-533/15 dokonali na podstawie art. 86 regulaminu postępowania dostosowania skargi, tak aby obejmowała ona również stwierdzenie nieważności drugich zaskarżonych aktów w zakresie, w jakim one ich dotyczą.
- 36 Pismem złożonym w sekretariacie Sądu w dniu 3 czerwca 2016 r. skarżący w sprawie T-533/15 dokonali na podstawie art. 86 regulaminu postępowania dostosowania skargi po raz drugi, tak aby obejmowała ona również stwierdzenie nieważności decyzji 2016/849 w zakresie, w jakim ona ich dotyczy, a także „każdego powiązanego rozporządzenia wykonawczego Rady”.
- 37 Pismem z dnia 3 czerwca 2016 r. KNIC na podstawie art. 86 regulaminu postępowania dokonał dostosowania skargi w sprawie T-264/16, tak aby obejmowała ona również stwierdzenie nieważności decyzji 2016/849 w zakresie, w jakim dotyczy ona skarżącego, a także „każdego powiązanego rozporządzenia wykonawczego Rady”.
- 38 Rada i Komisja przedstawiły w sprawie T-533/15 uwagi na temat dostosowań skargi w pismach złożonych w sekretariacie Sądu w dniu 30 czerwca 2016 r.
- 39 W tych uwagach Rada i Komisja wniosły o zawieszenie postępowania w sprawie T-533/15 oraz połączenie jej ze sprawą T-264/16.
- 40 Pismem z dnia 18 lipca 2016 r. skarżący w sprawie T-533/15 uznali, że istnieje powiązanie między sprawami T-533/15 i T-264/16, które może uzasadniać ich połączenie. Nie wypowiedzieli się oni natomiast co do potrzeby zawieszenia postępowania w sprawie T-533/15.
- 41 Pismem z dnia 18 lipca 2016 r. KNIC przedstawił uwagi na temat połączenia spraw oraz ewentualnego zawieszenia postępowania w sprawie T-533/15.
- 42 Pismem z dnia 21 lipca 2016 r. skarżący w sprawie T-533/15 przedstawili uwagi dodatkowe, załączając pisma kierowane do Rady, w których podważyli oni prawdziwość dowodów leżących u podstaw pierwszych zaskarżonych aktów.
- 43 Pismem złożonym w sekretariacie Sądu w dniu 16 sierpnia 2016 r. Rada przedstawiła uwagi dotyczące dostosowania skargi w sprawie T-264/16.
- 44 Postanowieniem z dnia 6 września 2016 r. prezes ósmej izby Sądu postanowił nie zawieszać postępowania w sprawie T-533/15.
- 45 Wskutek zmiany składu izb Sądu sędzia sprawozdawca został przydzielony do trzeciej izby, której w rezultacie przekazane zostały niniejsze sprawy.
- 46 Postanowieniem prezesa trzeciej izby z dnia 9 marca 2017 r. sprawy zostały połączone do celów ustnego etapu postępowania.
- 47 W dniu 13 marca 2017 r. w ramach środka organizacji postępowania na podstawie art. 89 regulaminu postępowania strony w sprawach T-533/15 i T-264/16 zostały wezwane do przedstawienia stanowisk w przedmiocie połączenia spraw do celów wydania orzeczenia kończącego postępowanie w sprawie.
- 48 Pismem z dnia 20 marca 2017 r. skarżący w sprawie T-533/15 i KNIC (zwani dalej łącznie „skarżącymi”) wskazali, że opowiadają się za tym, by sprawy nie zostały połączone. W pismach z dnia 27 marca 2017 r. Rada wskazała, że opowiada się za połączeniem spraw do celów wydania orzeczenia kończącego postępowanie w sprawie, a Komisja – że nie przedstawia opinii w tym względzie.
- 49 Pismem z dnia 20 marca 2017 r. Zjednoczone Królestwo zrezygnowało z udziału w rozprawie.

- 50 Postanowieniem prezesa trzeciej izby Sądu z dnia 4 kwietnia 2017 r. sprawy T-533/15 i T-264/16 zostały połączone do celów wydania orzeczenia kończącego postępowanie w sprawie.
- 51 Na rozprawie w dniu 4 maja 2017 r. wysłuchano wystąpień stron i ich odpowiedzi na pytania ustne Sądu.
- 52 Skarżący w sprawie T-533/15 wnoszą do Sądu o:
- stwierdzenie nieważności decyzji 2015/1066, rozporządzenia wykonawczego 2015/1062, decyzji 2016/475, rozporządzenia wykonawczego 2016/659, decyzji 2016/849 i każdego rozporządzenia wykonawczego Rady dotyczącego tej ostatniej decyzji w zakresie, w jakim one ich dotyczą;
 - obciążenie Rady i Komisji kosztami postępowania.
- 53 W sprawie T-264/16 KNIC wnosi do Sądu o:
- stwierdzenie nieważności decyzji 2016/475, rozporządzenia wykonawczego 2016/659, decyzji 2016/849 i każdego powiązanego rozporządzenia wykonawczego Rady w zakresie, w jakim one go dotyczą;
 - obciążenie Rady i Komisji kosztami postępowania.
- 54 W sprawach połączonych T-533/15 i T-264/16 Rada wnosi do Sądu o:
- oddalenie skarg;
 - obciążenie skarżących kosztami postępowania.
- 55 W sprawach połączonych T-533/15 i T-264/16 Komisja wnosi do Sądu o:
- oddalenie skarg;
 - obciążenie skarżących kosztami postępowania.
- 56 Podczas rozprawy w odpowiedzi na pytania Sądu skarżący w sprawie T-533/15 wskazali, że zawarte w drugim piśmie dostosowującym skargę z dnia 3 czerwca 2016 r. wyrażenie „każde powiązane rozporządzenie wykonawcze Rady” oznacza, iż kwestionują oni jedynie akty wyraźnie wymienione, a nie środki powiązane z tymi aktami, co zostało odnotowane w protokole rozprawy.
- 57 Również w odpowiedzi na pytanie Sądu skarżący w sprawie T-533/15 wycofali podczas rozprawy wniosek o wydanie wyroku zaocznego w odniesieniu do Rady, co zostało odnotowane w protokole rozprawy.
- 58 W sprawie T-264/16 KNIC wskazał na rozprawie, że zawarte w piśmie dostosowującym skargę z dnia 3 czerwca 2016 r. wyrażenie „każde powiązane rozporządzenie wykonawcze Rady” oznacza, iż kwestionuje on jedynie akty wyraźnie wymienione, a nie środki powiązane z tymi aktami, co zostało odnotowane w protokole rozprawy.

Co do prawa

W przedmiocie konsekwencji proceduralnych uchylenia i zastąpienia decyzji 2013/183

- 59 Jak wynika z ich skarg, skarżący żądają, odpowiednio, w sprawie T-533/15 – stwierdzenia nieważności decyzji 2015/1066 i 2016/475, a w sprawie T-264/16 – stwierdzenia nieważności decyzji 2016/475.
- 60 Jak wynika z okoliczności powstania sporu, zaskarżona decyzja 2013/183 została uchylona i zastąpiona decyzją 2016/849.
- 61 W dniu 3 czerwca 2016 r. skarżący dostosowali w obu sprawach swoje skargi, tak aby obejmowały one także stwierdzenie nieważności decyzji 2016/849 w zakresie, w jakim ona ich dotyczy.
- 62 W tym względzie należy przypomnieć, że zgodnie z utrwalonym orzecznictwem dotyczącym skarg skierowanych przeciwko kolejnym środkom w postaci zamrożenia środków finansowych strona skarżąca zachowuje interes w uzyskaniu stwierdzenia nieważności decyzji nakładającej środki ograniczające uchylonej i zastąpionej późniejszą decyzją ograniczającą, ponieważ uchylenie aktu instytucji nie stanowi przyznania jego niezgodności z prawem i wywołuje skutki ex nunc, w przeciwieństwie do wyroku stwierdzającego nieważność, na podstawie którego akt nieważny jest eliminowany z mocą wsteczną z porządku prawnego i uznawany za nigdy nieistniejący (zob. podobnie wyroki: z dnia 12 grudnia 2006 r., Organisation des Modjahedines du peuple d’Iran/Rada, T-228/02, EU:T:2006:384, pkt 35; z dnia 23 października 2008 r., People’s Mojahedin Organization of Iran/Rada, T-256/07, EU:T:2008:461, pkt 45–48).
- 63 Wynika z tego, że skarżący zachowują interes prawny we wniesieniu skarg oraz w żądaniu stwierdzenia nieważności decyzji 2015/1066 i 2016/475 i że w związku z tym skargi w sprawach T-533/15 i T-264/16 zachowują swój przedmiot względem tych decyzji.

W przedmiocie kolejności rozpoznawania spraw T-533/15 i T-264/16

- 64 Sąd uważa, że należy zbadać w pierwszej kolejności skargę w sprawie T-264/16, a w drugiej kolejności skargę w sprawie T-533/15.

W przedmiocie skargi w sprawie T-264/16

- 65 Na poparcie swojej skargi KNIC podnosi cztery zarzuty, dotyczące, odpowiednio, naruszenia obowiązku uzasadnienia, oczywistego błędu w ocenie, naruszenia zasad dotyczących ochrony danych i nieproporcjonalnego ograniczenia praw podstawowych.
- 66 Z uwagi zaś na to, że po pierwsze, zarzuty te dotyczą w równym stopniu wszystkich aktów zaskarżonych w rozpatrywanej sprawie, a po drugie, kryteria, na których oparto umieszczenie nazwy KNIC w spornych wykazach, ujęte w art. 15 decyzji 2013/183, w art. 6 rozporządzenia nr 329/2007 i w art. 27 decyzji 2016/849, są w istocie takie same, podobnie jak uzasadnienia umieszczenia jego nazwy w rozpatrywanych wykazach, Sąd uważa, iż należy zbadać łącznie zarzuty podnoszone wobec drugich zaskarżonych aktów oraz decyzji 2016/849, objętej skargą w następstwie jej dostosowania z dnia 3 czerwca 2016 r.

W przedmiocie zarzutu pierwszego, dotyczącego naruszenia obowiązku uzasadnienia

- 67 KNIC twierdzi, że Rada i Komisja uchybiły ciężącemu na nich obowiązkowi przedstawienia jasnych, jednoznacznych i szczególnych powodów umożliwiających umieszczenie jego nazwy w spornych wykazach. Kwestionuje on globalnie całe uzasadnienie umieszczenia go w wykazie. W szczególności KNIC podnosi, że umieszczenie go w wykazie opiera się na dwóch elementach, które nie występują wśród kryteriów umieszczenia, mianowicie na domniemanym kontrolowaniu przez państwo północnokoreańskie i na powiązaniu z Biurem 39 Partii Pracy Korei (zwanym dalej „Biurem 39”).
- 68 Rada i Komisja kwestionują argumenty KNIC.
- 69 Zgodnie z utrwalonym orzecznictwem obowiązek uzasadnienia niekorzystnego aktu, ściśle związany z zasadą poszanowania prawa do obrony, ma za zadanie, po pierwsze, zapewnić zainteresowanemu wskazówki wystarczające do ustalenia, czy akt jest zasadny lub ewentualnie czy nie zawiera wady pozwalającej na zakwestionowanie jego ważności przed sądem Unii, a po drugie, zapewnić sądowi Unii możliwość kontroli zgodności z prawem tego aktu (zob. wyrok z dnia 15 listopada 2012 r., Rada/Bamba, C-417/11 P, EU:C:2012:718, pkt 49 i przytoczone tam orzecznictwo; wyroki: z dnia 18 lutego 2016 r., Rada/Bank Mellat, C-176/13 P, EU:C:2016:96, pkt 74; z dnia 8 września 2016 r., Iranian Offshore Engineering & Construction/Rada, C-459/15 P, niepublikowany, EU:C:2016:646, pkt 23).
- 70 W odniesieniu do środków ograniczających obowiązek uzasadnienia przewidziany w art. 296 TFUE, choć nie nakłada wymogu szczegółowego ustosunkowania się do uwag przedłożonych przez zainteresowaną osobę, zakłada we wszystkich okolicznościach wskazanie w tym uzasadnieniu nie tylko podstawy prawnej tego środka, lecz także indywidualnych, szczególnych i konkretnych powodów, dla których właściwe organy uważają, że określona osoba powinna być objęta środkami ograniczającymi. Sąd Unii powinien zatem między innymi sprawdzić, czy przywołane powody są wystarczająco precyzyjne i konkretne (zob. wyrok z dnia 18 lutego 2016 r., Rada/Bank Mellat, C-176/13 P, EU:C:2016:96, pkt 76 i przytoczone tam orzecznictwo; zob. także podobnie wyrok z dnia 5 maja 2015 r., Petropars Iran i in./Rada, T-433/13, EU:T:2015:255, pkt 35 i przytoczone tam orzecznictwo).
- 71 Uzasadnienie, jakiego wymaga art. 296 TFUE, powinno być dostosowane do charakteru danego aktu i kontekstu, w jakim został on wydany. Wymóg uzasadnienia należy oceniać w odniesieniu do okoliczności konkretnej sprawy, w szczególności do treści spornego aktu, charakteru powołanych argumentów, a także interesu, jaki w uzyskaniu informacji mogą mieć adresaci aktu lub inne osoby, których dotyczy on bezpośrednio i indywidualnie. Nie ma wymogu, by uzasadnienie wyszczególniało wszystkie istotne okoliczności faktyczne i prawne, ponieważ ocena tego, czy uzasadnienie aktu jest wystarczające, winna nie tylko opierać się na jego brzmieniu, ale także uwzględniać okoliczności jego wydania, jak również całość przepisów prawa regulujących daną dziedzinę (zob. wyrok z dnia 15 listopada 2012 r., Rada/Bamba, C-417/11 P, EU:C:2012:718, pkt 53 i przytoczone tam orzecznictwo).
- 72 Należy także przypomnieć, że akt niekorzystny jest wystarczająco uzasadniony, jeżeli został wydany w okolicznościach znanych zainteresowanemu i pozwalających mu na zrozumienie zakresu przyjętego względem niego środka (zob. wyrok z dnia 18 lutego 2016 r., Rada/Bank Mellat, C-176/13 P, EU:C:2016:96, pkt 75 i przytoczone tam orzecznictwo).
- 73 Obowiązek uzasadnienia stanowi istotny wymóg formalny, który należy odróżnić od kwestii zasadności uzasadnienia, dotyczącej materialnej zgodności z prawem spornego aktu. Uzasadnienie aktu polega bowiem na formalnym przedstawieniu podstaw, na jakich opiera się dany akt. W przypadku gdy powody zawierają błędy, błędy te stanowią wadę naruszającą materialną zgodność z prawem rzeczoności aktu, ale nie jego uzasadnienie, które może być wystarczające, nawet jeśli przedstawia niewłaściwe powody (zob. wyrok z dnia 4 lutego 2014 r., Syrian Lebanese Commercial Bank/Rada, T-174/12 i T-80/13, EU:T:2014:52, pkt 86 i przytoczone tam orzecznictwo).

- 74 W niniejszym przypadku KNIC podnosi, że drugie zaskarżone akty i decyzja 2016/849 nie są uzasadnione w sposób wymagany prawem w zakresie, w jakim dotyczy to umieszczenia go w wykazie, ponieważ sporne uzasadnienie jest niejasne i bezpodstawne.
- 75 W tym względzie należy stwierdzić, że w motywach 1–12 decyzji 2013/183 przypomniano okoliczności polityczne, w których kontekście przyjęto rozpatrywane środki ograniczające. Ponadto z motywu 1 rozporządzenia nr 329/2007 wynika, że ze względu na próby jądrowe przeprowadzone w dniu 9 października 2006 r. RB ONZ uznała, że istnieje jawne zagrożenie dla międzynarodowego pokoju i bezpieczeństwa. Akty te, których zmianę mają na celu drugie zaskarżone akty i które wpisują się z tego względu w kontekst znany KNIC, wskazują zatem na ogólną sytuację, która doprowadziła do ich przyjęcia, i na ogólne cele, jakim miało służyć ich przyjęcie. Podobnie, jeśli chodzi o ogólną sytuację, która doprowadziła do przyjęcia decyzji 2016/849, jej motyw 6 przypomina w szczególności, że działania przeprowadzone przez Koreańską Republikę Ludowo-Demokratyczną na początku 2016 r. uznaje się za poważne zagrożenie dla międzynarodowego pokoju i bezpieczeństwa w regionie i poza nim.
- 76 Ponadto należy przypomnieć, że uzasadnienia umieszczenia nazwy KNIC w rozpatrywanych wykazach powinny być czytane łącznie i w świetle kryteriów umieszczenia zawartych w art. 15 ust. 1 lit. b) ppkt (ii) decyzji 2013/183, w art. 6 ust. 2 lit. b) rozporządzenia nr 329/2007 oraz w art. 27 ust. 1 lit. b) decyzji 2016/849. I tak z wymienionych przepisów wynika, że zamrożone zostają wszystkie środki finansowe i zasoby gospodarcze należące do osób i podmiotów wymienionych w załączniku II do decyzji 2013/183, w pkt D załącznika V do rozporządzenia nr 329/2007 i w załączniku II do decyzji 2016/849. KNIC został zaś wymieniony w pkt II B załącznika II do decyzji 2013/183, zmienionej decyzją 2016/475, w pkt D załącznika V do rozporządzenia nr 329/2007, w brzmieniu zmienionym rozporządzeniem nr 2016/659, oraz w pkt II B załącznika II do decyzji 2016/849.
- 77 Ponadto należy stwierdzić, że nagłówki rozpatrywanych załączników odnoszą się wyraźnie do tych postanowień, w których jednoznacznie ujęte są kryteria stanowiące podstawę prawną umieszczenia nazwy KNIC w spornych wykazach.
- 78 Uzasadnienie sformułowane na poparcie umieszczenia nazwy KNIC w spornych wykazach zostało przedstawione w pkt 19 powyżej. Wynika z niego, że KNIC został umieszczony w wykazach na tej podstawie, że jest przedsiębiorstwem będącym własnością państwa i przez nie kontrolowanym, generującym znaczne przychody z wymiany walutowej, które mogą wspomagać prowadzone przez Koreańską Republikę Ludowo-Demokratyczną programy dotyczące broni jądrowej, raketowych pocisków balistycznych lub innej broni masowego rażenia (dalej jako „rozprzestrzenianie broni jądrowej”). Wynika z niego również, że siedziba główna KNIC w Pjongjangu jest powiązana z Biurem 39, które figuruje w wykazie.
- 79 W ten sposób, pomimo zwięzłości tego uzasadnienia, KNIC był wyraźnie w stanie zrozumieć istotę stanu faktycznego przyjętego w odniesieniu do niego przez Radę i Komisję oraz bronić się w odpowiedni sposób, co potwierdza linia argumentacji przedstawiona przez niego w ramach zarzutu drugiego. Rada i Komisja sprecyzowały bowiem szczególne i konkretne powody, dla których uznały, że kryteria umieszczenia w wykazie znajdowały zastosowanie do KNIC.
- 80 Po pierwsze, uzasadnienie to opiera się bowiem na wyraźnie określonej podstawie prawnej, która odnosi się do kryteriów umieszczenia w wykazie, a po drugie, wspomniane uzasadnienie zawiera powody bezpośrednio związane z KNIC, pozwalające mu na zrozumienie przyczyn, które uzasadniały umieszczenie jego nazwy w rozpatrywanych wykazach.
- 81 Podobnie uzasadnienia przyjęte i przedstawione przez Radę i Komisję pozwalają Sądowi na przeprowadzenie kontroli zgodności z prawem aktów zaskarżonych przez KNIC.

82 Co się tyczy argumentu, w którym KNIC powołuje się na niewystarczający charakter uzasadnienia domniemanego powiązania między jego główną siedzibą i Biurem 39, po pierwsze, z brzmienia uzasadnienia dotyczącego KNIC wynika, że wzmianka dotycząca powiązania między KNIC a Biurem 39 została poczyniona tytułem uzupełniającym. Po drugie, odniesienie do powiązania między siedzibą główną KNIC a Biurem 39 wiąże się z kryteriami umieszczenia w wykazie wymienionymi w art. 15 decyzji 2013/183 i w art. 6 rozporządzenia nr 329/2007, a także w art. 27 ust. 1 lit. b) decyzji 2016/849. Po trzecie, nie było konieczne, by Rada i Komisja szczegółowego przedstawiły charakter tego powiązania, ponieważ KNIC mógł na podstawie podanych powodów i przy uwzględnieniu kontekstu, który doprowadził do umieszczenia jego nazwy w rozpatrywanych wykazach, zrozumieć sporne uzasadnienie. Zgodnie z wyżej przytoczonym orzecznictwem nie ma bowiem wymogu, by uzasadnienie wyszczególniało wszystkie istotne okoliczności faktyczne i prawne, ponieważ ocena, czy uzasadnienie jest wystarczające, winna nie tylko opierać się na jego brzmieniu, ale także uwzględniać okoliczności jego wydania, jak również całość przepisów prawa regulujących daną dziedzinę. Kwestia, czy powiązanie zostało wykazane w sposób wymagany prawem, zostanie rozpatrzona w ramach analizy drugiego zarzutu rozpatrywanej skargi.

83 W tych okolicznościach należy oddalić zarzut pierwszy skargi w sprawie T-264/16.

W przedmiocie zarzutu drugiego, dotyczącego oczywistego błędu w ocenie

84 W zarzucie drugim KNIC twierdzi, że Rada i Komisja popełniły błąd, uznając, że kryteria umieszczenia w wykazie zostały w stosunku do niego spełnione. Według KNIC włączenie go do wykazu podmiotów objętych sankcjami nie znajduje żadnej podstawy faktycznej. KNIC zarzuca Radzie i Komisji, że dowody mają niewystarczający charakter.

85 I tak KNIC utrzymuje, że nie świadczy usług finansowych mogących posłużyć do realizacji programów zbrojeniowych Koreańskiej Republiki Ludowo-Demokratycznej, których dotyczą rozpatrywane kryteria umieszczenia w wykazie. Jest on, jak twierdzi, zakładem ubezpieczeń oferującym ubezpieczenia dla klientów detalicznych w Korei Północnej. Nie jest kontrolowany przez to państwo, lecz stanowi niezależne przedsiębiorstwo publiczne. KNIC nie generuje znacznych przychodów z wymiany walutowej.

86 Podobnie, według KNIC, Rada i Komisja nie przedstawiły żadnego dowodu na poparcie okoliczności, że jego przychody zostały lub będą wykorzystane w związku z programami Koreańskiej Republiki Ludowo-Demokratycznej dotyczącymi rozprzestrzeniania broni jądrowej, ani nie przedstawiły argumentacji, która wyjaśniłaby, w jaki sposób „generowane” przez niego kwoty mogłyby istotnie wspomóc te programy. Podkreśla on, że przekazuje rządowi tylko kwoty odpowiadające „uiszczaniu zwykłych podatków”, co w każdym razie nie jest wystarczające dla uzasadnienia jego wskazania.

87 W tym kontekście, zdaniem KNIC, ujęte w rozpatrywanych kryteriach umieszczenia w wykazie odniesienie do „posłużenia” do realizacji programów zbrojeniowych należy interpretować jako wymóg dokonania bezpośredniej płatności albo płatności na tyle istotnych, że ich niedokonanie miałyby znaczący wpływ na realizację programu zbrojeniowego. KNIC odsyła w tym względzie do wyroków z dnia 12 maja 2016 r., Bank of Industry and Mine/Rada (C-358/15 P, niepublikowany, EU:C:2016:338), i z dnia 16 lipca 2014 r., National Iranian Oil Company/Rada (T-578/12, niepublikowany, EU:T:2014:678).

88 Ponadto KNIC zarzuca Radzie niesłuszne uznanie rozpatrywanej sprawy za przypadek, w którym dla uzasadnienia wskazania danego podmiotu wystarczające byłoby wykazanie, że wspiera on rząd Koreańskiej Republiki Ludowo-Demokratycznej. KNIC odsyła do wyroku z dnia 3 maja 2016 r., Iran Insurance/Rada (T-63/14, niepublikowanego, EU:T:2016:264). Ponadto KNIC kwestionuje, jakoby był powiązany z Biurem 39.

- 89 Wreszcie KNIC podważa zarówno moc dowodową, jak i prawdziwość przedstawionych dowodów dotyczących domniemyanych oszustw, uznając je za „fałszywe twierdzenia i złośliwe plotki w Internecie”.
- 90 Rada i Komisja kwestionują argumenty KNIC.
- 91 Przede wszystkim należy przypomnieć, że środki w postaci zamrożenia środków finansowych podjęte wobec osoby lub podmiotu na podstawie przepisów dotyczących wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa stanowią ukierunkowane środki zapobiegawcze, które mają na celu zwalczanie zagrożeń dla pokoju i bezpieczeństwa międzynarodowego. Przyjęcie tych środków wpisuje się w ścisłe ramy przesłanek prawnych określonych w decyzji przyjętej na podstawie art. 29 TUE i w rozporządzeniu opartym na art. 215 ust. 2 TFUE w sprawie wykonania tej decyzji w zakresie stosowania traktatu FUE. Ich charakter zabezpieczający i cel zapobiegawczy sprawiają, że środki te różnią się w szczególności od sankcji karnych (zob. podobnie wyrok z dnia 16 lipca 2014 r., *National Iranian Oil Company/Rada*, T-578/12, niepublikowany, EU:T:2014:678, pkt 105 i przytoczone tam orzecznictwo).
- 92 W rozpatrywanej sprawie należy przypomnieć, że jak wynika to z motywów decyzji 2013/183 i decyzji 2016/849, Rada ustanowiła środki ograniczające skierowane przeciwko Koreańskiej Republice Ludowo-Demokratycznej w reakcji na kilka prób jądrowych, których państwo to dokonało, potępionych w rezolucjach RB ONZ oraz uznanych za poważne zagrożenie dla międzynarodowego pokoju i bezpieczeństwa w regionie i poza nim. Ponadto należy uwzględnić znaczenie, jakie mają dla Unii cele polegające na utrzymaniu pokoju i bezpieczeństwa międzynarodowego.
- 93 Co się tyczy intensywności kontroli sądowej, należy wyróżnić dwa rodzaje elementów w ramach aktu ustanawiającego środki ograniczające takie jak rozpatrywane w niniejszej sprawie. Taki akt obejmuje, po pierwsze, przepisy ogólne określające zasady dla ustanowionych w nim środków ograniczających, a po drugie, zestaw aktów wykonawczych do wspomnianych przepisów ogólnych w odniesieniu do konkretnych podmiotów (zob. analogicznie wyrok z dnia 9 lipca 2009 r., *Melli Bank/Rada*, T-246/08 i T-332/08, EU:T:2009:266, pkt 44).
- 94 Co się tyczy ogólnych przepisów określających zasady stosowania środków ograniczających Rada dysponuje szerokim zakresem uznania w odniesieniu do okoliczności podlegających uwzględnieniu w celu przyjęcia środków w postaci sankcji gospodarczych i finansowych na podstawie art. 215 TFUE, zgodnie z decyzją przyjętą na podstawie tytułu V rozdział 2 traktatu UE, a w szczególności na podstawie art. 29 TUE. W związku z tym, że sąd Unii nie może zastąpić oceny Rady własną oceną dowodów, faktów i okoliczności uzasadniających przyjęcie takich środków, sprawowana przez ten sąd kontrola musi być ograniczona do badania zgodności z wymogami proceduralnymi i obowiązkiem uzasadnienia, prawidłowości ustaleń faktycznych oraz tego, czy nie zachodzi oczywisty błąd w ocenie okoliczności faktycznych lub nadużycie władzy. Ta ograniczona kontrola znajduje zastosowanie w szczególności do oceny względów związanych z celowością przyjęcia takich środków (zob. wyrok z dnia 30 listopada 2016 r., *Rotenberg/Rada*, T-720/14 EU:T:2016:689, pkt 70 i przytoczone tam orzecznictwo).
- 95 Jednakże o ile Rada dysponuje szerokim zakresem uprawnień dyskrecjonalnych w odniesieniu do kryteriów ogólnych podlegających uwzględnieniu przy stosowaniu środków ograniczających, o tyle skuteczność kontroli sądowej gwarantowanej przez art. 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej wymaga, by w ramach kontroli zgodności z prawem powodów uzasadniających decyzję o umieszczeniu lub pozostawieniu nazwiska określonej osoby w wykazie osób objętych środkami ograniczającymi sąd Unii upewnił się, że decyzja ta, która ma dla tej osoby skutek indywidualny, opiera się na wystarczająco solidnej podstawie faktycznej. Oznacza to konieczność sprawdzenia okoliczności faktycznych podnoszonych w uzasadnieniu, które leży u podstaw rzeczony decyzji, tak aby kontrola sądowa nie była ograniczona do oceny abstrakcyjnego prawdopodobieństwa przywołanych powodów, ale dotyczyła tego, czy powody te – lub co najmniej jeden z nich, uważany za sam w sobie

wystarczający do wsparcia tej decyzji – są wykazane w sposób wystarczająco precyzyjny i konkretny (wyroki: z dnia 21 kwietnia 2015 r., *Anbouba/Rada*, C-605/13 P, EU:C:2015:248, pkt 41, 45; z dnia 26 października 2015 r., *Portnov/Rada*, T-290/14, EU:T:2015:806, pkt 38; z dnia 30 listopada 2016 r., *Rotenberg/Rada*, T-720/14, EU:T:2016:689, pkt 71).

- 96 W tym celu sąd Unii ma obowiązek przeprowadzić to badanie, zwracając się w razie potrzeby do właściwego organu Unii o przedstawienie informacji lub dowodów, poufnych lub nie, mających znaczenie dla takiego badania (zob. wyrok z dnia 28 listopada 2013 r., *Rada/Fulmen i Mahmoudian*, C-280/12 P, EU:C:2013:775, pkt 65 i przytoczone tam orzecznictwo).
- 97 To bowiem do właściwego organu Unii należy – w razie zakwestionowania – wykazanie zasadności powodów wysuniętych przeciwko konkretnej osobie lub podmiotowi, a nie do tej osoby lub podmiotu przedstawienie dowodu braku zasadności wspomnianych powodów (zob. wyrok z dnia 28 listopada 2013 r., *Rada/Fulmen i Mahmoudian*, C-280/12 P, EU:C:2013:775, pkt 66 i przytoczone tam orzecznictwo).
- 98 Ponadto zgodnie z orzecznictwem, aby ocenić charakter, tryb przedstawienia i moc dowodu, jakiego można wymagać od Rady, należy uwzględnić charakter i szczegółowy zakres środków ograniczających, a także ich cel (wyrok z dnia 30 czerwca 2016 r., *CW/Rada*, T-224/14, niepublikowany, EU:T:2016:375, pkt 138; zob. także podobnie wyrok z dnia 28 listopada 2013 r., *Rada/Manufacturing Support & Procurement Kala Naft*, C-348/12 P, EU:C:2013:776, pkt 74–85; opinia rzecznika generalnego Y. Bota w sprawach *Anbouba/Rada*, C-605/13 P i C-630/13 P, EU:C:2015:1, pkt 111).
- 99 Wreszcie należy także przypomnieć, że w razie gdy Rada określa w sposób abstrakcyjny kryteria, które mogą uzasadnić umieszczenie nazwiska danej osoby lub nazwy danego podmiotu w wykazie nazwisk osób lub nazw podmiotów objętych środkami ograniczającymi przyjętymi na podstawie art. 75 i 215 TFUE, do Sądu należy sprawdzenie w oparciu o podniesione zarzuty lub w odpowiednim przypadku zarzuty podniesione z urzędu, czy dany przypadek odpowiada abstrakcyjnym kryteriom określonym przez Radę (wyrok z dnia 18 września 2014 r., *Georgias i in./Rada i Komisja*, T-168/12, EU:T:2014:781, pkt 74).
- 100 To w świetle tego orzecznictwa należy zbadać, po pierwsze, kwalifikację przyjętą przez Radę w uzasadnieniu dotyczącym KNIC w drugich zaskarżonych aktach i w decyzji 2016/849 oraz znaczenie tego uzasadnienia w świetle kryteriów umieszczenia w wykazie i zmienionych kryteriów umieszczenia w wykazie, a po drugie, czy dowody przedstawione przez Radę na poparcie tego uzasadnienia są wystarczające.
- 101 W zakresie, w jakim w zarzucie drugim KNIC usiłuje podważyć kwalifikację przyjętą przez Radę w dotyczącym go uzasadnieniu w świetle kryteriów umieszczenia w wykazie i zmienionych kryteriów umieszczenia w wykazie, należy stwierdzić, co następuje.
- 102 Co się tyczy argumentu, za pomocą którego KNIC podważa znaczenie powodu opartego na kontroli państwa w świetle rozpatrywanych kryteriów umieszczenia w wykazie, wystarczy zauważyć, że kontrola państwa nie stanowi odrębnego powodu umieszczenia w wykazie, lecz z jeden z powodów dotyczących KNIC, który wiąże się z rozpatrywanymi kryteriami umieszczenia w wykazie. Jest bowiem jasne, że kryteria umieszczenia w wykazie oraz zmienione kryteria umieszczenia w wykazie odnoszą się do wszystkich podmiotów, które zapewniają przekazywanie środków finansowych lub aktywów finansowych mogących wspomagać działania w zakresie rozprzestrzenianiu broni jądrowej, niezależnie od ich statusu przedsiębiorstwa państwowego lub ich struktury kapitałowej. Wobec tego uzasadnienie dotyczące KNIC w zakresie, w jakim odnosi się ono do pojęcia kontroli państwa, jest zgodne z kryteriami umieszczenia w wykazie.

- 103 Co się tyczy argumentu, za pomocą którego KNIC podnosi, że nie świadczy usług finansowych mogących posłużyć realizacji programów zbrojeniowych Koreańskiej Republiki Ludowo-Demokratycznej, których dotyczą rozpatrywane kryteria umieszczenia w wykazie, wystarczy zauważyć, iż kryteria umieszczenia w wykazie oraz zmienione kryteria umieszczenia w wykazie, których brzmienie jest bardzo ogólne, odnoszą się nie tylko do podmiotów świadczących usługi finansowe, ale także do tych, które przekazują na terytorium państw członkowskich, przez to terytorium lub z tego terytorium wszelkie aktywa lub inne zasoby finansowe mogące posłużyć do realizacji programów Koreańskiej Republiki Ludowo-Demokratycznej dotyczących rozprzestrzeniania broni jądrowej.
- 104 Wyrażenie „usługi finansowe” nie zostało jednak użyte w uzasadnieniu dotyczącym KNIC; uzasadnienie to odnosi się do okoliczności, że KNIC generuje znaczne przychody z wymiany walutowej. Ten argument KNIC nie może zatem zostać uwzględniony.
- 105 W tych okolicznościach należy stwierdzić, że argumenty dotyczące braku znaczenia uzasadnienia dotyczącego KNIC w świetle rozpatrywanych kryteriów umieszczenia w wykazie nie mogą zostać uwzględnione. Zakwestionowanie interpretacji kryteriów umieszczenia w wykazie, dokonane przez KNIC w kontekście zarzutów opartych na niewystarczającym charakterze dowodów, będzie przedmiotem analizy przeprowadzonej poniżej w odpowiedzi na te zarzuty.
- 106 W zakresie, w jakim w zarzucie drugim KNIC podnosi, że Rada i Komisja nie przedstawiły wystarczających dowodów, należy stwierdzić, iż Rada i Komisja są obowiązane udokumentować w rozpatrywanej sprawie, w świetle kryteriów umieszczenia w wykazie, elementy uzasadnienia dotyczące, po pierwsze, charakteru państwowego KNIC, po drugie, faktu, że KNIC generuje znaczne przychody z wymiany walutowej, a po trzecie, okoliczności, że wspomniane przychody mogą wspomagać prowadzone przez Koreańską Republikę Ludowo-Demokratyczną programy dotyczące rozprzestrzeniania broni jądrowej.
- 107 W tym kontekście warto przypomnieć, że jak podkreśla Komisja, w braku uprawnień do prowadzenia dochodzeń w państwach trzecich ocena organów Unii powinna faktycznie opierać się na publicznie dostępnych źródłach informacji, sprawozdaniach, artykułach prasowych, raportach tajnych służb lub innych podobnych źródłach informacji.
- 108 Zgodnie zaś z orzecznictwem artykuły prasowe mogą być wykorzystywane do celów potwierdzenia wystąpienia pewnych okoliczności faktycznych, jeżeli są wystarczająco konkretne, precyzyjne i zgodne w odniesieniu do opisanych w nich okoliczności faktycznych (zob. wyrok z dnia 25 stycznia 2017 r., *Almaz-Antey Air and Space Defence/Rada*, T-255/15, niepublikowany, EU:T:2017:25, pkt 147 i przytoczone tam orzecznictwo).
- 109 Tak jest w niniejszym przypadku, jako że Rada i Komisja przedstawiły kilka dokumentów publicznych i artykułów z prasy międzynarodowej w sposób szczegółowy wskazujących na działalność KNIC.
- 110 W pierwszej kolejności z dokumentów przedstawionych przez Radę i Komisję wynika, że KNIC jest przedsiębiorstwem będącym własnością państwa i kontrolowanym przez państwo.
- 111 Jak to podkreśliła Komisja podczas rozprawy, zgodnie z art. 21 konstytucji Koreańskiej Republiki Ludowo-Demokratycznej zakłady pocztowe i telekomunikacyjne, a także ważniejsze fabryki, przedsiębiorstwa, banki i porty stanowią wyłączną własność państwa. Zgodnie z tym samym postanowieniem państwo przyznaje pierwszeństwo ochronie i rozszerzeniu jego własności, która odgrywa kluczową rolę w rozwoju gospodarczym kraju.
- 112 W niniejszym zaś przypadku z dowodów przedstawionych Sądowi wynika, że KNIC ma zapewniony monopol w dziedzinie ubezpieczeń i że z tego względu stanowi przedsiębiorstwo znaczącej wielkości.

- 113 W świetle informacji przedstawionych przez Komisję i zamieszczonych w witrynie internetowej KNIC podmiot ten jest „jedynym ubezpieczycielem w [Korei Północnej]” i „[m]a on ponad 10 oddziałów prowincjonalnych oraz 200 biur na szczeblu miejskim (okręgowym) i powiatowym pod swym zarządem w całym kraju oraz biura przedstawicielskie za granicą”.
- 114 Ponadto informacje dostarczone przez KNIC, który znajduje się w najlepszym położeniu, by przedstawić okoliczności podważające dowody przedłożone przez Radę i Komisję, nie pozostają w sprzeczności z ustaleniem, że KNIC jest przedsiębiorstwem będącym własnością państwa i przez nie kontrolowanym, lecz – przeciwnie – je potwierdzają.
- 115 W tym względzie na wstępie należy podkreślić, że o ile zgodność z prawem aktów, za pośrednictwem których instytucje Unii przyjmują środki ograniczające, można co do zasady oceniać tylko w oparciu o okoliczności faktyczne i prawne, na podstawie których wspomniane akty zostały przyjęte, o tyle zmienia to fakt, iż okoliczność przedstawiona jako dowód odciążający przez osobę objętą środkami ograniczającymi może być brana pod uwagę przez sąd Unii dla celów potwierdzenia oceny zgodności z prawem zaskarżonych aktów dokonanej w oparciu o okoliczności faktyczne i prawne, na podstawie których akty te zostały przyjęte (zob. analogicznie wyroki: z dnia 3 maja 2016 r., Iran Insurance/Rada, T-63/14, niepublikowany, EU:T:2016:264, pkt 109; z dnia 3 maja 2016 r., Post Bank Iran/Rada, T-68/14, niepublikowany, EU:T:2016:263).
- 116 I tak w niniejszym przypadku z przedłożonego Sądowi dokumentu zatytułowanego „Statut i regulamin spółki” wynika, że spółka ta ma pozycję monopolistyczną na rynku ubezpieczeń w Korei Północnej. Zgodnie z „Notą wyjaśniającą dotyczącą zarządzania wewnętrznego”, także przedłożoną przez KNIC, „[z]yski spółki są inwestowane w inne spółki państwowe, a nadwyżka jest przelewana na fundusz rezerwowy”. Zyski te „mogą być również wykorzystane do pokrycia potrzeb skarbowych rządu, jako zabezpieczenie obligacji, dla celów dalszego rozwoju społeczeństwa i dla dobra całego narodu [Korei Północnej]”.
- 117 Podobnie zgodnie ze wspomnianą „Notą wyjaśniającą dotyczącą zarządzania wewnętrznego” KNIC należy do Koreańskiej Republiki Ludowo-Demokratycznej. W pkt A tego dokumentu wskazano, że „Korea Insurance przedstawia co roku rządowi sprawozdanie z działalności”, że „[z] uwagi na to, że nie ma akcjonariuszy, brak jest walnego zgromadzenia akcjonariuszy” i że „[s]półka należy do całego narodu [Korei Północnej]”. Podobnie w pkt E wspomnianego dokumentu uściślono, że księgi rachunkowe spółki są sprawdzane corocznie przez rząd. Ponadto przedstawiciele KNIC nie byli w stanie udzielić na rozprawie odpowiedzi na pytanie Sądu, kto mianuje członków zarządu KNIC.
- 118 Z powyższego wynika, że Rada nie popełniła żadnego błędu w ustaleniach faktycznych, wskazując, że KNIC jest „przedsiębiorstwem będącym własnością państwa i kontrolowanym przez państwo”.
- 119 W drugiej kolejności KNIC twierdzi, że Rada i Komisja dopuściły się również błędu poprzez stwierdzenie, że KNIC „generuje znaczne przychody z wymiany walutowej”. KNIC, jak utrzymuje, nie generuje przychodów walutowych. Jedyne operacje walutowe, w których brał udział, dotyczą, po pierwsze, pobierania od ambasad Koreańskiej Republiki Ludowo-Demokratycznej składek ubezpieczeniowych w niewielkiej wysokości w euro z tytułu ubezpieczeń samochodowych, a po drugie, jego programu reasekuracji, w ramach którego koszt uiszczanych przez niego składek w euro jest wyższy od tego, co otrzymuje.
- 120 Z dokumentu Coreu CFSP/0229/15 z dnia 11 listopada 2015 r. wynika, że według tajnych informacji, które Rada uznaje za wiarygodne, KNIC jest odpowiedzialny za pozyskiwanie walut dla celów wspierania i stabilizowania reżimu Koreańskiej Republiki Ludowo-Demokratycznej. Wynika z niego także, że chodzi o znaczne kwoty.

- 121 W tym względzie należy podkreślić, że KNIC nie podważa swojej ogólnej rentowności. Kwestionuje on natomiast fakt, że część jego zysku jest generowana w walutach obcych poprzez działalność reasekuracyjną.
- 122 Otóż, po pierwsze, należy przypomnieć, że rozporządzenie przewidujące środki ograniczające powinno być interpretowane w świetle nie tylko decyzji przyjętej w ramach wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa, o której mowa w art. 215 ust. 2 TFUE, ale także kontekstu historycznego, w jaki wpisują się przepisy przyjęte przez Unię i których to rozporządzenie jest częścią (zob. podobnie wyrok z dnia 28 listopada 2013 r., Rada/Manufacturing Support & Procurement Kala Naft, C-348/12 P, EU:C:2013:776, pkt 75; postanowienie z dnia 1 grudnia 2015 r., Georgias i in./Rada i Komisja, C-545/14 P, EU:C:2015:791, niepublikowane, pkt 33). Tak samo jest w przypadku decyzji przyjętej w dziedzinie wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa, którą należy interpretować z uwzględnieniem kontekstu, w jaki się wpisuje (wyroki: z dnia 1 marca 2016 r., National Iranian Oil Company/Rada, C-440/14 P, EU:C:2016:128, pkt 78; z dnia 12 maja 2016 r., Bank of Industry and Mine/Rada, C-358/15 P, niepublikowany, EU:C:2016:338, pkt 50).
- 123 W niniejszym przypadku z motywu 11 decyzji 2013/183 wynika, że zgodnie z rezolucją RB ONZ nr 2094 (2013) państwa powinny uniemożliwić świadczenie usług finansowych lub dokonywanie transferu na, poprzez lub z ich terytorium jakichkolwiek aktywów lub zasobów finansowych lub innych, w tym wielkich ilości gotówki, w odniesieniu do działań, które mogą posłużyć do realizacji programów pocisków balistycznych lub jądrowych Koreańskiej Republiki Ludowo-Demokratycznej, lub innych działań zabronionych rezolucjami RB ONZ nr 1718 (2006), 1874 (2009), 2087 (2013) lub 2094 (2013), lub do unikania środków nałożonych tymi rezolucjami.
- 124 Podobnie z motywów 14 i 15 decyzji 2016/849 wynika, że w rezolucji RB ONZ nr 2270 (2016) rozszerzono zakres środków mających zastosowanie do sektora finansowego. W kontekście środków mających zastosowanie do sektora finansowego Rada uznaje, że należy zakazać przekazywania środków finansowych do Korei Północnej i z Korei Północnej, chyba że na przekazanie takie wyrażono uprzednio zezwolenie; należy także zakazać prowadzenia przez Koreańską Republikę Ludowo-Demokratyczną inwestycji na terytoriach podlegających jurysdykcji państw członkowskich, a także prowadzenia inwestycji w Korei Północnej przez obywateli lub podmioty państw członkowskich.
- 125 Wobec powyższego uzasadnienie dotyczące KNIC należy także odczytywać w świetle rozpatrywanych kryteriów umieszczenia w wykazie, które są sformułowane w sposób bardzo ogólny i odnoszą się do pojęć „jakichkolwiek aktywów lub zasobów finansowych lub innych”. Co więcej, rozpatrywane kryteria umieszczenia w wykazie obejmują także przekazywanie na terytorium państw członkowskich, przez to terytorium lub z tego terytorium i należy to wziąć pod uwagę dla celów wykładni określenia „generowania przychodów z wymiany walutowej” zawartego w uzasadnieniu umieszczenia KNIC w wykazie.
- 126 W rezultacie ujęte w uzasadnieniu dotyczącym KNIC wyrażenie „generowanie przychodów z wymiany walutowej” należy interpretować zgodnie z jego brzmieniem i celem nie jako odnoszące się do zysków uzyskiwanych przez KNIC w walutach, lecz jako odnoszące się do wszelkich zasobów gospodarczych w walutach generowanych przez dany podmiot ze względu na jego działalność.
- 127 Po drugie, co się tyczy ujętego w uzasadnieniu dotyczącym KNIC określenia, zgodnie z którym KNIC generuje znaczne przychody z wymiany walutowej, Rada i Komisja oparły się w tym względzie na publicznie dostępnych źródłach dotyczących działalności KNIC, takich jak jego witryna internetowa, wyciąg z rejestru handlowego dotyczący Korea National Insurance Corporation Zweigniederlassung Deutschland (zwanego dalej „KNIC ZD”), będącego oddziałem KNIC w Niemczech, a także na artykułach prasowych. Z ogółu wspomnianych informacji wynikało, że KNIC prowadzi działalność na

terytorium Unii, w tym poprzez zawieranie umów z dużymi podmiotami gospodarczymi w dziedzinie ubezpieczeń, i że to w ramach tej ostatniej działalności KNIC generuje przychody z wymiany walutowej.

- 128 Zgodnie z informacjami pochodzącymi ze wspomnianej witryny internetowej i przedłożonymi przez Komisję, KNIC – poza inną działalnością taką jak działalność handlowa – prowadzi działalność w dziedzinie ubezpieczeń na życie i ubezpieczeń innych niż ubezpieczenia na życie, a także w dziedzinie reasekuracji. Ze wspomnianej witryny internetowej wynika, że KNIC generuje znaczny zysk roczny [11,5 mld wonów północnokoreańskich (około 80,5 mln EUR) w samym 2014 r.].
- 129 Jak słusznie podkreśla Komisja, ponieważ pieniądze są dobrem zamiennym, nawet jeśli, jak twierdzi KNIC, jego sektor „reasekuracji” jest deficytowy, nadal stanowi on dla niego źródło pozyskiwania walut obcych, a co się tyczy strat, mogą one z łatwością zostać wyrównane zyskami z innych dziedzin działalności KNIC.
- 130 Po trzecie, informacje przedstawione przez KNIC nie przeczą stwierdzeniu, zgodnie z którym generuje on przychody z wymiany walutowej.
- 131 Twierdząc, że koszty programu reasekuracji pod względem uiszczanych składek przewyższają kwoty uzyskiwanych przez niego wypłat z tytułu ubezpieczenia, KNIC wyjaśnia – i na poparcie swych twierdzeń przedstawia analizę liczbową – że podczas ostatnich pięciu lat przekazał na rzecz reasekuratorów składki w łącznej wysokości 441 060 102 EUR, a otrzymał w ramach odszkodowań z tytułu reasekuracji w sumie 324 412 306 EUR.
- 132 Czyniąc to, KNIC sam przyznaje, że otrzymał kwoty w walutach w wysokości przekraczającej 300 mln EUR. Kwotę tę należy uznać za znaczną.
- 133 Ponadto KNIC nie kwestionuje przedstawionych przez Komisję informacji, zgodnie z którymi jego partnerami w ramach prowadzonej przez niego działalności reasekuracyjnej są międzynarodowe towarzystwa ubezpieczeniowe, łącznie z towarzystwami mającymi siedziby na terytorium Unii. Co więcej, w replice KNIC potwierdza, że dokonuje transakcji walutowych. Z pisma KNIC z dnia 16 czerwca 2016 r. wynika również, że musiał on „dokonać wymiany na euro części swoich dochodów w wonach koreańskich [...] w celu uiszczenia składek na rzecz reasekuranów”.
- 134 KNIC zwraca również uwagę na okoliczność, że toczyło się wobec niego postępowanie sądowe w Zjednoczonym Królestwie w przedmiocie zarzutów dotyczących wyłudzeń należności z tytułu reasekuracji. W świetle zaś przedłożonego przez Radę artykułu opublikowanego w *Washington Post*, w następstwie wspomnianych postępowań przed sądami Zjednoczonego Królestwa KNIC miał otrzymać 58 mln USD.
- 135 KNIC stanowczo krytykuje informacje na temat domniemych wyłudzeń dokonywanych w ramach reasekuracji.
- 136 W tym względzie wystarczy zauważyć, że do zagadnienia oszustw nie odnoszą się ani kryteria umieszczenia w wykazie, ani zmienione kryteria umieszczenia w wykazie. Zagadnienie oszustw nie zostało także poruszone w uzasadnieniu dotyczącym KNIC. Tym samym nie ma potrzeby rozstrzygać w przedmiocie twierdzeń KNIC dotyczących tej problematyki.
- 137 W świetle powyższych rozważań należy stwierdzić, że Rada nie popełniła żadnego błędu w ocenie, uznając, że KNIC generuje znaczne przychody z wymiany walutowej.

- 138 W trzeciej kolejności, jeśli chodzi o wysunięte przez KNIC twierdzenie, że generowane przez niego przychody nie są w stanie wspomagać prowadzonych przez Koreańską Republikę Ludowo-Demokratyczną programów dotyczących rozprzestrzeniania broni jądrowej, w argumentacji KNIC należy rozróżnić dwa elementy.
- 139 Po pierwsze, KNIC twierdzi, że ujęte wśród kryteriów umieszczenia w wykazie wyrażenie „posłużyć do realizacji programów” należy interpretować jako wymóg dokonania bezpośredniej płatności albo płatności na tyle istotnej kwotowo, że jej niedokonanie miałoby znaczący wpływ na realizację programu zbrojeniowego.
- 140 W tym względzie należy zauważyć, że KNIC w żaden sposób nie podniósł zarzutu niezgodności z prawem w rozumieniu art. 277 TFUE z powodu rzekomo nieproporcjonalnego charakteru rozpatrywanych kryteriów umieszczenia w wykazie. Natomiast w swojej argumentacji KNIC krytykuje wykładnię kryteriów umieszczenia w wykazie dokonywaną przez Radę i Komisję.
- 141 Należy zaś przypomnieć przede wszystkim, że Radzie przysługują szerokie uprawnienia dyskrecjonalne w odniesieniu do ogólnego i abstrakcyjnego określenia kryteriów prawnych i trybu przyjmowania środków ograniczających (zob. podobnie wyroki: z dnia 28 listopada 2013 r., Rada/Manufacturing Support & Procurement Kala Naft, C-348/12 P, EU:C:2013:776, pkt 120; z dnia 29 kwietnia 2015 r., Bank of Industry and Mine/Rada, T-10/13, EU:T:2015:235, pkt 75–80, 83, 84, 88).
- 142 W niniejszym przypadku ani kryteria umieszczenia w wykazie, ani zmienione kryteria umieszczenia w wykazie nie wymagają dokonania bezpośrednich płatności ani płatności istotnych kwotowo na rzecz prowadzonych przez Koreańską Republikę Ludowo-Demokratyczną programów dotyczących rozprzestrzeniania broni jądrowej.
- 143 W istocie użyte w ramach prawnych mających zastosowanie w niniejszym przypadku terminy wyraźnie obejmują zasoby lub aktywa finansowe, które „mogą posłużyć do realizacji” wskazanych programów.
- 144 Wbrew temu, co utrzymuje KNIC, rozpatrywane kryteria umieszczenia w wykazie nie odnoszą się do ogółu podmiotów mających związku z Koreańską Republiką Ludowo-Demokratyczną czy też ogółu podatników północnokoreańskich, lecz w istocie do osób i podmiotów zaangażowanych w świadczenie usług finansowych lub przekazywanie na terytorium państw członkowskich, przez nie lub z tego terytorium wszelkich aktywów lub zasobów finansowych, które mogą posłużyć do realizacji programów Koreańskiej Republiki Ludowo-Demokratycznej dotyczących rozprzestrzeniania broni jądrowej.
- 145 Zważywszy bowiem na sam cel, charakter i przedmiot rozpatrywanych środków ograniczających, należy przewidziane w kryteriach umieszczenia w wykazie i zmienionych kryteriach umieszczenia w wykazie kryterium „mogą (mogłyby) posłużyć do realizacji” interpretować jako obejmujące osoby i podmioty, których działania, nawet jeśli nie mają jako takie żadnego bezpośredniego lub pośredniego związku z rozprzestrzenianiem broni jądrowej, mogą się do tego przyczynić z uwagi na ich status w rozpatrywanym reżimie.
- 146 Jak zaś wynika z pkt 130–137 powyżej, w ramach swojej działalności KNIC generuje znaczne przychody z wymiany walutowej, a jego ogólna rentowność przekracza 80 mln EUR rocznie. Tym samym nie należy on w każdym razie do kategorii zwykłych podatników, do której się odwołuje.
- 147 Co więcej, nie są w stanie podważyć tych stwierdzeń oparte na wyrokach z dnia 12 maja 2016 r., Bank of Industry and Mine/Rada (C-358/15 P, niepublikowany, EU:C:2016:338), i z dnia 16 lipca 2014 r., National Iranian Oil Company/Rada (T-578/12, niepublikowany, EU:T:2014:678), argumenty KNIC, zgodnie z którymi ujęte w kryteriach umieszczenia w wykazie odniesienie do „posłużenia” do realizacji

programów zbrojeniowych należy interpretować jako wymóg dokonania bezpośredniej płatności albo płatności na tyle istotnych, że ich niedokonanie miałyby znaczący wpływ na realizację programu zbrojeniowego.

- 148 Przyjęta w rozpatrywanej sprawie wykładnia kryteriów umieszczenia w wykazie jest bowiem właśnie zgodna ze wskazaniami w zakresie wykładni przedstawionymi przez Trybunał w wyroku z dnia 1 marca 2016 r., *National Iranian Oil Company/Rada* (C-440/14 P, EU:C:2016:128). I tak, orzeczono, że rozporządzenie przewidujące środki ograniczające powinno być interpretowane w świetle nie tylko decyzji przyjętej w ramach wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa, o której mowa w art. 215 ust. 2 TFUE, ale także kontekstu historycznego, w jaki wpisują się przepisy przyjęte przez Unię i których to rozporządzenie jest częścią. Tak samo jest w przypadku decyzji przyjętej w dziedzinie wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa, którą należy interpretować z uwzględnieniem kontekstu, w jaki się wpisuje (wyrok z dnia 1 marca 2016 r., *National Iranian Oil Company/Rada*, C-440/14 P, EU:C:2016:128, pkt 78).
- 149 Jak już zaś podkreślono w pkt 92 powyżej, środki ograniczające skierowane przeciwko Koreańskiej Republice Ludowo-Demokratycznej zostały wprowadzone w reakcji na kilka prób jądrowych, których dokonała Koreańska Republika Ludowo-Demokratyczna, a które zostały potępione w rezolucjach RB ONZ oraz uznane za poważne zagrożenie dla istotnego celu Unii, jakim jest utrzymanie międzynarodowego pokoju i bezpieczeństwa.
- 150 W tym ramach gdyby, jak utrzymuje KNIC, rozpatrywane środki ograniczające obejmowały tylko podmioty lub osoby mające bezpośredni związek z działaniami w zakresie rozprzestrzeniania broni jądrowej i bezpośrednio przyczyniające się do tych działań, a nie również podmioty lub osoby, „które mogą wspomagać” wspomniane działania, to osiągnięcie celów zamierzonych przez Radę mogłoby zostać udaremnione, gdyż wsparcia dla działań w zakresie rozprzestrzeniania broni jądrowej można łatwo udzielić, zwłaszcza finansowo, za pośrednictwem innych podmiotów lub osób mających pośredni związek z tymi działaniami.
- 151 Wynika z tego, że Rada mogła w sposób uzasadniony uznać, że sformułowanie rozpatrywanych kryteriów umieszczenia w wykazie i przyjęcie środków ograniczających wobec KNIC mogło przyczynić się do wywarcia nacisku na reżim północnokoreański mogącego doprowadzić do zakończenia lub ograniczenia działań w zakresie rozprzestrzeniania broni jądrowej (zob. podobnie i analogicznie wyrok z dnia 5 listopada 2014 r., *Mayaleh/Rada*, T-307/12 i T-408/13, EU:T:2014:926, pkt 147, 148).
- 152 Po drugie, w zakresie, w jakim KNIC powołuje się na niewystarczający charakter dowodów i kwestionuje okoliczność, że generowane przez niego przychody wspomagają działania Koreańskiej Republiki Ludowo-Demokratycznej dotyczące rozprzestrzeniania broni jądrowej, wystarczy stwierdzić, iż w świetle rozpatrywanych kryteriów umieszczenia w wykazie Rada nie jest zobowiązana przedstawić dowodów wykazujących, że zasoby danego podmiotu zostały wykorzystane bezpośrednio do celów programów Koreańskiej Republiki Ludowo-Demokratycznej dotyczących rozprzestrzeniania broni jądrowej, ale ciąży na niej obowiązek wsparcia swojej decyzji w sposób możliwie najbardziej wiarygodny za pomocą zbioru dowodów świadczących o tym, że owe zasoby mogą wspomagać te cele (zob. analogicznie wyrok z dnia 21 kwietnia 2015 r., *Anboubia/Rada*, C-630/13 P, EU:C:2015:247, pkt 53).
- 153 Odmienna wykładnia byłaby sprzeczna nie tylko z brzmieniem rozpatrywanych kryteriów umieszczenia w wykazie, lecz przede wszystkim z przedmiotem i celem systemu środków ograniczających skierowanych przeciwko Koreańskiej Republice Ludowo-Demokratycznej. Ponadto z uwagi na brak uprawnień do prowadzenia dochodzeń w państwach trzecich zebranie namacalnych dowodów wspomagania działań jądrowych w tym państwie jest co najmniej nadmiernie utrudnione.
- 154 W niniejszym przypadku należy przede wszystkim podkreślić, że KNIC przyznał, iż uiszczał państwu północnokoreańskiemu zwykle podatki, choć nie uściślił ich kwoty.

- 155 Następnie należy przypomnieć, że elementy analizy przeprowadzonej w pkt 112–114, 120–121 i 130–137 powyżej wskazują, że KNIC jest rentownym przedsiębiorstwem, mającym zapewniony monopol na rynku ubezpieczeń, które generuje znaczne przychody z wymiany walutowej.
- 156 Wreszcie, jak wynika z elementów analizy przeprowadzonej w pkt 110–118 powyżej, KNIC jest podmiotem państwowym, będącym własnością państwa północnokoreańskiego.
- 157 Biorąc pod uwagę wszystkie powyższe elementy, należy uznać, iż – jak słusznie podnosi Komisja – okoliczność, że KNIC jest podmiotem państwowym, wskazuje, że generowane przez ten podmiot przychody z wymiany walutowej mogą wspomagać państwowy program rozprzestrzeniania broni jądrowej, bowiem państwo północnokoreańskie może decydować o tym, w jaki sposób wykorzystać przychody generowane przez KNIC. W związku z tym Rada i Komisja nie popełniły żadnego błędu w ocenie, stwierdzając, że generowane przez KNIC przychody mogą wspomagać prowadzenie przez Koreańską Republikę Ludowo-Demokratyczną programów dotyczących rozprzestrzeniania broni jądrowej.
- 158 W świetle powyższego należy uznać, że wszystkie wymienione powyżej okoliczności stanowią łańcuch wystarczająco konkretnych, precyzyjnych i spójnych poszlak pozwalających na wiarygodne ustalenie, iż KNIC jest przedsiębiorstwem będącym własnością państwa i kontrolowanym przez państwo oraz że generuje on znaczne przychody z wymiany walutowej, które mogą wspomagać prowadzone przez Koreańską Republikę Ludowo-Demokratyczną programy dotyczące rozprzestrzeniania broni jądrowej.
- 159 W tych okolicznościach należy stwierdzić, że Rada i Komisja nie popełniły żadnego błędu w ocenie, wskazując w uzasadnieniu dotyczącym KNIC, że jest on przedsiębiorstwem będącym własnością państwa i kontrolowanym przez państwo oraz że generuje on znaczne przychody z wymiany walutowej, które mogą wspomagać prowadzone przez Koreańską Republikę Ludowo-Demokratyczną programy dotyczące rozprzestrzeniania broni jądrowej.
- 160 W czwartej kolejności, co się tyczy istnienia kwestionowanego przez KNIC powiązania między KNIC a Biurem 39, należy stwierdzić w świetle akt sprawy przedłożonych Sądowi, że w braku jakichkolwiek informacji lub dowodów w odniesieniu do charakteru i istnienia tego powiązania Rada i Komisja nie wykazały w wystarczający sposób tego elementu uzasadnienia.
- 161 Jednakże okoliczność, że Rada i Komisja nie wykazały w wystarczający sposób tego elementu spornego uzasadnienia przed Sądem, nie może podważyć zgodności z prawem wspomnianego uzasadnienia. Z orzecznictwa wynika bowiem, że jeśli przynajmniej jeden z powodów wskazanych w przedstawionym uzasadnieniu jest wystarczająco precyzyjny i konkretny, jest wykazany i stanowi sam w sobie wystarczającą podstawę do wsparcia tego aktu, to okoliczność, iż pozostałe powody tym się nie cechują, nie może uzasadniać stwierdzenia nieważności rzeczonego aktu (zob. analogicznie wyrok z dnia 14 stycznia 2015 r., Abdulrahim/Rada i Komisja, T-127/09 RENV, EU:T:2015:4, pkt 68 i przytoczone tam orzecznictwo).
- 162 W niniejszym zaś przypadku ustalenie, zgodnie z którym KNIC jest przedsiębiorstwem będącym własnością państwa i przez nie kontrolowanym, generującym znaczne przychody z wymiany walutowej, które mogą posłużyć do programów Koreańskiej Republiki Ludowo-Demokratycznej dotyczących rozprzestrzeniania broni jądrowej, stanowi samo w sobie wystarczającą podstawę umieszczenia nazwy KNIC w spornych wykazach.
- 163 W rezultacie zarzut drugi należy oddalić.

W przedmiocie zarzutu trzeciego, opartego na naruszeniu zasad dotyczących ochrony danych

- 164 W zarzucie trzecim KNIC podnosi, że na mocy art. 4 rozporządzenia (WE) nr 45/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2000 r. o ochronie osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje i organy wspólnotowe oraz swobodnego przepływu tych danych (Dz.U. 2001, L 8, s. 1) Rada i Komisja są zobowiązane zapewnić, by wszystkie dane osobowe były przetwarzane rzetelnie i legalnie, by były prawidłowe i aktualizowane, a w przeciwnym razie – by były usuwane lub poprawiane. W świetle art. 14 i 16 wspomnianego rozporządzenia podmiot danych ma prawo do niezwłocznego sprostowania niedokładnych danych oraz do ich usunięcia, jeżeli ich przetwarzanie jest niezgodne z prawem.
- 165 KNIC twierdzi zaś, że Rada i Komisja opublikowały nieprawidłowe dane w tej sprawie – sugerujące jego udział w niedozwolonej działalności związanej z nielegalnym rozwojem broni masowego rażenia – z naruszeniem tych przepisów. Według KNIC publikacja ta miała dla niego poważne konsekwencje. Negatywny wpływ na jego reputację jest lub powinien być oczywisty. Formułowanie bezpodstawnych zarzutów dotyczących poważnych czynów zabronionych tego rodzaju może mieć także konsekwencje praktyczne.
- 166 Rada i Komisja kwestionują argumenty KNIC, podkreślając, że nie mogą one podważać zgodności z prawem drugich zaskarżonych aktów i decyzji 2016/849.
- 167 W rozpatrywanym zarzucie KNIC podnosi w istocie, że Rada i Komisja naruszyły art. 4, 10, 14 i 16 rozporządzenia nr 45/2001.
- 168 Należy podkreślić, że ograniczając się do wymieniając przepisów rozporządzenia nr 45/2001 oraz fragmentów opinii Europejskiego Inspektora Ochrony Danych, KNIC twierdzi ogólnie, że Rada i Komisja opublikowały nieprawidłowe dane sugerujące udział KNIC w działaniach niezgodnych z prawem.
- 169 Zdaniem KNIC jeśli Rada i Komisja nie wykażą, że umieszczenie jego nazwy w rozpatrywanych wykazach jest dobrze uzasadnione, to owo umieszczenie oznacza naruszenie zasad dotyczących ochrony danych.
- 170 W tym względzie wystarczy stwierdzić, że w świetle badania zarzutu drugiego rozpatrywanej skargi uzasadnienie dotyczące KNIC nie jest obarczone błędem w ocenie i że w rezultacie Rada i Komisja nie opublikowały nieprawidłowych danych sugerujących udział KNIC w działaniach niezgodnych z prawem.
- 171 Zatem rozpatrywanego argumentu nie można uwzględnić.
- 172 W każdym razie zarzut ten jest nieistotny dla sprawy.
- 173 Nawet bowiem przy założeniu, że Rada i Komisja przetwarzały dane osobowe dotyczące KNIC w sposób niezgodny z rozporządzeniem nr 45/2001, okoliczność taka nie może prowadzić do stwierdzenia nieważności drugich zaskarżonych aktów i decyzji 2016/849. Natomiast gdyby KNIC był w stanie udowodnić, że przetwarzanie było niezgodne z tym rozporządzeniem, mógłby powoływać się na naruszenie wspomnianego rozporządzenia w ramach skargi o odszkodowanie (zob. podobnie wyroki: z dnia 30 listopada 2016 r., Rotenberg/Rada, T-720/14, EU:T:2016:689, pkt 140; z dnia 22 listopada 2017 r., HD/Parlament, T-652/16 P, niepublikowany, EU:T:2017:828, pkt 33, 34).
- 174 W tych okolicznościach rozpatrywany zarzut należy oddalić jako bezzasadny.

W przedmiocie zarzutu czwartego, dotyczącego nieproporcjonalnego ograniczenia praw podstawowych

- 175 W zarzucie czwartym KNIC powołuje się na nieproporcjonalne ograniczenie prawa własności i wolności prowadzenia działalności gospodarczej w rozumieniu art. 16 karty praw podstawowych. Przypomina, że prawa do poszanowania życia prywatnego i rodzinnego, mieszkania i dobrego imienia są chronione przez art. 8 Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności, podpisanej w Rzymie w dniu 4 listopada 1950 r. (zwanej dalej „EKPC”). KNIC opiera się w tym względzie na zasadzie proporcjonalności należącej do ogólnych zasad prawa Unii.
- 176 Zdaniem KNIC drugie zaskarżone akty i decyzja 2016/849 poważnie ograniczają jego zdolność do zarządzania majątkiem. Jak zostało stwierdzone w oświadczeniu Paek Ju Hyoka, praktycznym skutkiem tych aktów jest to, że osoby trzecie niechętnie prowadzą interesy z KNIC. Konsekwencją tego jest okoliczność, że KNIC nie może uzyskać ochrony reasekuracyjnej, odzyskać swoich wierzytelności od kontrahentów zagranicznych, mieć dostępu do swoich aktywów międzynarodowych lub kontynuować prowadzenia swojej działalności z kontrahentami międzynarodowymi.
- 177 Szkody spowodowane przez drugie zaskarżone akty i decyzję 2016/849 są jego zdaniem pod wszelkimi względami całkowicie nieproporcjonalne do ich celów, jako że KNIC nie generuje żadnego dochodu dla Koreańskiej Republiki Ludowo-Demokratycznej. Zamrożenie aktywów KNIC nie jest zatem ani odpowiednie, ani konieczne do tego, aby osiągnąć cel, jakim jest uniemożliwienie Koreańskiej Republice Ludowo-Demokratycznej rozwijania programów rozprzestrzeniania broni jądrowej.
- 178 Rada i Komisja kwestionują wspomniane argumenty.
- 179 W zarzucie czwartym KNIC powołuje się w istocie na nieproporcjonalne ograniczenie jego prawa własności i przysługującej mu wolności prowadzenia działalności gospodarczej. Ponieważ odniesienie do naruszenia art. 8 EKPC nie zostało poparte żadnym argumentem, należy odrzucić ten zarzut jako niedopuszczalny, skoro nie czyni on zadość wymogom jasności określonym w art. 76 regulaminu postępowania.
- 180 W pierwszej kolejności przy założeniu, że w drodze tej bardzo ogólnej argumentacji KNIC kwestionuje proporcjonalność kryteriów umieszczenia w wykazie, twierdząc, że umieszczenie jego nazwy w rozpatrywanych wykazach oraz szkoda spowodowana przez drugie zaskarżone akty i decyzję 2016/849 są nieproporcjonalne do celów tych aktów, wystarczy stwierdzić, iż KNIC nie podniósł żadnego zarzutu niezgodności z prawem w rozumieniu art. 277 TFUE względem kryteriów umieszczenia w wykazie i zmienionych kryteriów umieszczenia w wykazie.
- 181 KNIC nie może zaś kwestionować proporcjonalności kryteriów umieszczenia w wykazie bez powołania się na ich nielegalność w drodze zarzutu niezgodności z prawem w rozumieniu art. 277 TFUE (zob. podobnie wyroki: z dnia 20 lutego 2013 r., Melli Bank/Rada, T-492/10, EU:T:2013:80, pkt 58, 59; z dnia 20 marca 2013 r., Bank Saderat/Rada, T-495/10, niepublikowany, EU:T:2013:142, pkt 53–59).
- 182 Ponadto w każdym razie należy wskazać, że argumenty wysunięte przez KNIC w ramach rozpatrywanego zarzutu nie mogą podważyć zgodności z prawem wspomnianych kryteriów umieszczenia w wykazie. Argumenty te opierają się bowiem na swoistych dla KNIC okolicznościach w zakresie, w jakim zostały sformułowane w odniesieniu do jego konkretnej sytuacji i ich podstawą jest podnoszona szkoda, którą miało wyrządzić umieszczenie jego nazwy w rozpatrywanych wykazach, a nie brak proporcjonalności wspomnianych kryteriów jako takich.
- 183 W drugiej kolejności KNIC opiera swój argument dotyczący nieproporcjonalnego charakteru dotyczących go środków ograniczających na założeniu, zgodnie z którym nie generuje on żadnego dochodu dla Koreańskiej Republiki Ludowo-Demokratycznej. Wywodzi na tej podstawie, że

zamrożenie jego aktywów nie może być odpowiednie ani konieczne do tego, aby osiągnąć cel, jakim jest uniemożliwienie Koreańskiej Republice Ludowo-Demokratycznej rozwijania programów rozprzestrzeniania broni jądrowej.

184 Jak zaś wynika z badania zarzutu drugiego w ramach rozpatrywanej skargi, uzasadnienie dotyczące KNIC nie jest obarczone błędem w ocenie.

185 Tym samym rozpatrywany zarzut należy oddalić.

186 W świetle wszystkich powyższych rozważań należy oddalić skargę KNIC w sprawie T-264/16 w całości.

W przedmiocie skargi w sprawie T-533/15

W przedmiocie skargi skarżących w sprawie T-533/15 w odniesieniu do pierwszych zaskarżonych aktów

– W przedmiocie zarzutu pierwszego, dotyczącego naruszenia obowiązku uzasadnienia

187 W zarzucie pierwszym skarżący w sprawie T-533/15 twierdzą, że Rada i Komisja uchybiły ciężącemu na nich obowiązkowi przedstawienia jasnych, jednoznacznych i szczególnych powodów umożliwiających umieszczenie ich nazwisk w spornych wykazach.

188 Według skarżących w sprawie T-533/15 pierwsze zaskarżone akty nie wskazują, na jaki konkretny element kryteriów umieszczenia w wykazie zawartych w pierwszych zaskarżonych aktach powołano się w odniesieniu do każdego z nich. Ponadto Kang Song-Sam podnosi, że poprzez wskazanie nieistniejącej osoby, mianowicie Kang Song-Nama, pierwsze zaskarżone akty naruszają obowiązek uzasadnienia.

189 Skarżący w sprawie T-533/15 kwestionują ustalenie, zgodnie z którym działali oni „w imieniu KNIC”. Ich zdaniem powstaje bowiem kwestia, czy wyrażenie to odnosi się do istniejącego podmiotu, takiego jak KNIC ZD lub KNIC. Przy tym ostatnim założeniu chodziłoby zaś o podmiot, który nie został wskazany, co nie może być istotne w świetle pierwszych kryteriów umieszczenia w wykazie. Natomiast jeśli wyrażenie to odnosi się do nieistniejącego podmiotu, mianowicie „KNIC GmbH”, chodziłoby o działanie w imieniu podmiotu, który nie istnieje. Ponadto nazwiska Sin Kyu-Nama i Pak Chun-Sana zostały włączone do odpowiednich wykazów niesłusznie, w oparciu o okoliczność, że byli oni „dawniej” upoważnionymi pełnomocnikami KNIC GmbH.

190 Rada i Komisja kwestionują argumenty skarżących w sprawie T-533/15.

191 Rada potwierdza, że uzasadnienie dotyczące skarżących w sprawie T-533/15 wskazuje na okoliczność, że sprawują oni funkcje w KNIC ZD i działają w imieniu KNIC lub na jego polecenie. Ponadto Komisja zauważa, że wystarczy, aby Rada i Komisja wyjaśniły, w jakiej funkcji jako przedstawiciele KNIC ZD osoby te działały w imieniu KNIC lub na jego polecenie.

192 Jak już uprzednio przypomniano, o ile uzasadnienie, jakiego wymaga art. 296 TFUE, powinno w sposób jasny i jednoznaczny przedstawiać tok rozumowania instytucji, która wydała akt, tak aby umożliwić zainteresowanym poznanie powodów uzasadniających nałożenie danych środków, a właściwemu sądowi dokonanie jego kontroli, o tyle uzasadnienie takie powinno być także dostosowane do charakteru danego aktu i kontekstu, w jakim został on wydany. W tym względzie nie ma wymogu, by uzasadnienie wyszczególniało wszystkie istotne okoliczności faktyczne i prawne, ponieważ ocena, czy uzasadnienie aktu jest wystarczające, winna nie tylko opierać się na jego brzmieniu, ale także uwzględniać okoliczności jego wydania, jak również całość przepisów prawa regulujących daną dziedzinę oraz w szczególności interes, jaki w uzyskaniu informacji mogą mieć adresaci aktu. W rezultacie akt niekorzystny jest wystarczająco uzasadniony, jeżeli został wydany w okolicznościach

znanych zainteresowanemu i pozwalających mu na zrozumienie zakresu przyjętego względem niego środka (zob. wyrok z dnia 28 marca 2017 r., Rosneft, C-72/15, EU:C:2017:236, pkt 122 i przytoczone tam orzecznictwo).

- 193 W niniejszym przypadku należy stwierdzić, że w motywach 1–12 decyzji 2013/183 przypomniano okoliczności polityczne, w kontekście których przyjęto rozpatrywane środki ograniczające. Ponadto z motywu 1 rozporządzenia nr 329/2007 wynika, że ze względu na próby jądrowe przeprowadzone w dniu 9 października 2006 r. RB ONZ uznała, że istnieje jawne zagrożenie dla międzynarodowego pokoju i bezpieczeństwa. Akty te, których zmianę mają na celu pierwsze zaskarżone akty i które wpisują się w konsekwencji w kontekst znany skarżącym w sprawie T-533/15, wskazują zatem na ogólną sytuację, która doprowadziła do ich przyjęcia, i na ogólne cele, jakim miało służyć ich przyjęcie.
- 194 Pierwsze uzasadnienia dotyczące skarżących w sprawie T-533/15 zostały przedstawione w pkt 16 powyżej.
- 195 W tym kontekście skarżący w sprawie T-533/15 zarzucają Komisji, że po cichu zastąpiła ona uzasadnienia, na których opierają się pierwsze zaskarżone akty, po to, by powody podane względem KNIC GmbH były traktowane tak, jakby odnosiły się one do siedziby głównej KNIC. Podkreślają oni, że są zmuszeni odgadywać, co oznaczają uzasadnienia podane przez Radę i Komisję na poparcie ich wskazania i dlatego stwierdza się, iż uzasadnienia te spełniają kryteria umieszczenia w wykazie.
- 196 Oczywiście należy stwierdzić, że pierwsze uzasadnienia cechuje pewien stopień nieścisłości w zakresie, w jakim wymieniono w nich podmiot „KNIC GmbH” jako podmiot, w którym skarżący w sprawie T-533/15 mieli sprawować swoje funkcje. Jak wynika zaś z wyjaśnień Rady i Komisji, wzmianka dotycząca podmiotu „KNIC GmbH” stanowi błąd w nazwie podmiotu, do którego Rada zamierzała się odnieść – mianowicie KNIC ZD, oddziału KNIC działającego w Hamburgu w Niemczech. Odniesienie do „KNIC GmbH” należy zatem rozumieć jako dotyczące KNIC ZD.
- 197 Jednakże pierwsze uzasadnienia dotyczące skarżących w sprawie T-533/15 pozwoliły im na zrozumienie, że w celu uzasadnienia umieszczenia ich nazwisk w rozpatrywanych wykazach Rada oparła się na sprawowaniu przez nich funkcji w KNIC ZD. Po pierwsze, należy bowiem zauważyć, że strony zgadzają się co do okoliczności, że podmiot o nazwie KNIC GmbH nie istnieje. Po drugie, należy podkreślić, że wzmiance „KNIC GmbH” towarzyszyło odniesienie do Hamburga lub do adresu podmiotu „KNIC GmbH” w Hamburgu, który był tożsamy z adresem KNIC ZD. Po trzecie, biorąc pod uwagę stanowiska zajmowane przez skarżących w sprawie T-533/15 w KNIC lub oddziale KNIC w Niemczech, nie mogli oni nie wiedzieć, że KNIC prowadzi działalność gospodarczą w Niemczech za pośrednictwem swojego oddziału, mianowicie KNIC ZD. Z tego względu skarżący w sprawie T-533/15, mimo błędu w nazwie, mogli zrozumieć, że wzmianka „KNIC GmbH” odnosi się do KNIC ZD.
- 198 Natomiast Kim Il-Su, Choe Chun-Sik, Sin Kyu-Nam, Pak Chun-San i So Tong Myong, jak to wynika to z ich oświadczeń i argumentów przedstawionych w ramach zarzutu drugiego rozpatrywanej skargi, dotyczącego oczywistego błędu w ocenie, mimo nieścisłości dotyczących pierwszych zaskarżonych aktów nie mieli przeszkód, by zrozumieć, że zostali wskazani ze względu na sprawowanie funkcji w KNIC w Niemczech oraz działanie w imieniu lub na polecenie KNIC.
- 199 Jeżeli chodzi o osobę zidentyfikowaną w pierwszych zaskarżonych aktach jako „Kang Song-Nam”, wystarczy stwierdzić, jak to podnosi Komisja, że transliteracja z koreańskiego na angielski często skutkuje kilkoma możliwymi i akceptowalnymi tłumaczeniami. Z tego względu błąd ten w żaden sposób nie przeszkadza w zrozumieniu przez Kang Song-Sama pierwszych zaskarżonych aktów, za pomocą których Rada wskazała go ze względu na sprawowane przez niego funkcje, mianowicie funkcje upoważnionego pełnomocnika KNIC ZD, co jest zresztą potwierdzone zarówno przez wniesienie przez Kang Song-Sama rozpatrywanej skargi, jak i przez okoliczność, że powołuje się on w ramach zarzutu drugiego na oczywiste błędy w ocenie.

- 200 Jako że w pierwszych uzasadnieniach dotyczących skarżących w sprawie T-533/15 wyszczególniono w odniesieniu do każdego ze skarżących charakter relacji łączącej go ze wskazanymi podmiotami, uzasadnienia te pozwalają zrozumieć, co rzeczywiście jest im zarzucane, tak że są oni w stanie zweryfikować zasadność zarzutu i zakwestionować go w precyzyjny sposób. Z tego względu należy uznać, że podane uzasadnienie ma wystarczający charakter.
- 201 Przy uwzględnieniu powyższych rozważań należy oddalić zarzut dotyczący naruszenia obowiązku uzasadnienia, a oceny zasadności uzasadnień przyjętych przez Radę wobec skarżących w sprawie T-533/15 w pierwszych zaskarżonych aktach dokonać w ramach zarzutu drugiego.
- *W przedmiocie zarzutu drugiego, dotyczącego oczywistego błędu w ocenie*
- 202 W zarzucie drugim skarżący w sprawie T-533/15 twierdzą, że Rada i Komisja w sposób oczywisty popełniły błąd, uznając, że pierwsze kryteria umieszczenia w wykazie zostały w stosunku do nich spełnione.
- 203 Ponownie podnoszą oni argument, zgodnie z którym KNIC GmbH nie istnieje. Przedstawicielem KNIC w Niemczech jest KNIC ZD, podmiot będący oddziałem, a nie spółką zależną KNIC. Ze względu na to, że nie istnieje KNIC GmbH, uzasadnienia przedstawione w pierwszych zaskarżonych aktach nie mogą mieć wobec nich zastosowania lub być zasadne.
- 204 W istocie skarżący w sprawie T-533/15 podnoszą, że nie reprezentują już lub że nigdy nie reprezentowali KNIC ZD lub KNIC.
- 205 Rada podnosi, że skarżący w sprawie T-533/15 sprawują funkcje w KNIC ZD i działają w imieniu KNIC lub na jego polecenie. Zdaniem Komisji zostało ustalone, że skarżący w sprawie T-533/15 działają w imieniu lub na polecenie KNIC bądź znajdują się pod jego kontrolą.
- 206 W pierwszej kolejności należy podkreślić, że kontroli zasadności umieszczenia nazwisk skarżących w sprawie T-533/15 w wykazach załączonych do pierwszych zaskarżonych aktów należy dokonać poprzez ocenę, czy ich odpowiednie sytuacje stanowią wystarczającą podstawę do ustalenia, że skarżący ci spełniają ogólne kryteria wskazane przez Radę w art. 15 ust. 1 lit. b) ppkt (ii) decyzji 2013/183 dla celów określenia kręgu osób, które mogą być objęte takimi środkami. Oceny tej należy dokonywać, rozpatrując dowody nie odrębnie, lecz w kontekście, w który się one wpisują (zob. analogicznie wyrok z dnia 21 kwietnia 2015 r. Anbouba/Rada, C-605/13 P, EU:C:2015:248, pkt 50 i przytoczone tam orzecznictwo).
- 207 Ogólnie rzecz biorąc, należy zauważyć, że w kontekście środków ograniczających przyjętych w celu wywarcia nacisku na Koreańską Republikę Ludowo-Demokratyczną kryteria umieszczenia w wykazie zawarte w regulacjach stosujących się w chwili przyjęcia pierwszych zaskarżonych aktów odnosiły się do bezpośredniego uczestnictwa w programach Koreańskiej Republiki Ludowo-Demokratycznej obejmującego zaangażowanie w programy dotyczące rozprzestrzeniania broni jądrowej lub ich wspieranie [art. 15 ust. 1 lit. a) decyzji 2013/183]; odpowiedzialność za wspomniane programy [art. 15 ust. 1 lit. b) ppkt (i) decyzji 2013/183]; zaangażowanie w świadczenie usług finansowych, które mogą posłużyć do realizacji programów Koreańskiej Republiki Ludowo-Demokratycznej [art. 15 ust. 1 lit. b) ppkt (ii) decyzji 2013/183] i dostarczanie broni [art. 15 ust. 1 lit. b) ppkt (iii) decyzji 2013/183]. W mającej zastosowanie regulacji określono również, w art. 15 ust. 1 lit. b) ppkt (ii) decyzji 2013/183, kryteria umieszczenia w wykazie mogące stanowić podstawę prawną umieszczenia podmiotów lub osób fizycznych, które opierały się na powiązaniach z osobami lub podmiotami zaangażowanymi w świadczenie usług finansowych lub przekazywanie jakichkolwiek aktywów lub zasobów finansowych lub innych, które mogą posłużyć do realizacji programów Koreańskiej Republiki Ludowo-Demokratycznej.

- 208 Skarżący w sprawie T-533/15 należą do kategorii osób działających w imieniu lub pod kierunkiem osób lub podmiotów w rozumieniu art. 15 ust. 1 lit. b) ppkt (ii) decyzji 2013/183 i art. 6 ust. 2 lit. b) rozporządzenia nr 329/2007, zmienionego rozporządzeniem nr 696/2013.
- 209 W niniejszym przypadku należy zatem zbadać ważność umieszczenia skarżących w sprawie T-533/15 w świetle ich powiązań z podmiotami, w których imieniu mieli oni działać.
- 210 W drugiej kolejności trzeba zauważyć, że w pierwszych uzasadnieniach dotyczących skarżących w sprawie T-533/15 Rada zwróciła uwagę na powiązanie między wspomnianymi skarżącymi a KNIC GmbH, a także na powiązanie między wspomnianymi skarżącymi a KNIC.
- 211 W tym względzie, po pierwsze, co się tyczy sprawowania przez skarżących w sprawie T-533/15 różnorodnych funkcji w KNIC GmbH, z pkt 196 i 197 powyżej wynika, że błąd w nazwie podmiotu, do którego Rada zamierzała się odnieść, nie przeszkodził im w zrozumieniu znaczenia i zakresu pierwszych uzasadnień. I tak z argumentów skarżących w sprawie T-533/15 podniesionych w ramach rozpatrywanej skargi wynika, że odniesienie do „KNIC GmbH” powinno być i było rozumiane jako dotyczące KNIC ZD, podmiotu wskazanego.
- 212 W każdym razie umieszczenie w wykazie podmiotu o nazwie „KNIC GmbH”, które należy rozumieć jako odnoszące się do działalności prowadzonej przez oddział KNIC w Niemczech, nie stanowi przedmiotu rozpatrywanej skargi.
- 213 Po drugie, jeśli chodzi o działanie w imieniu lub pod kierunkiem KNIC, jest bezsporne, że ten ostatni podmiot nie jest podmiotem wskazanym w pierwszych zaskarżonych aktach.
- 214 Należy jednak zauważyć, że co się tyczy KNIC, pierwsze uzasadnienia dotyczące skarżących w sprawie T-533/15 nie opierały się na sprawowaniu dokładnie określonych funkcji, lecz na okoliczności, że „działają[...] [oni] w imieniu KNIC lub na jego polecenie”. Rada twierdzi bowiem, iż pierwsze uzasadnienia opierają się na okoliczności, że skarżący w sprawie T-533/15 sprawują funkcje w KNIC ZD i działają w imieniu KNIC lub na jego polecenie. Ponadto Komisja zauważa, że wystarczy, aby Rada i Komisja wyjaśniły, w jakiej funkcji jako przedstawiciele KNIC ZD osoby te działały w imieniu KNIC lub na jego polecenie.
- 215 Z niemieckiego rejestru spółek przedłożonego przez Radę i zawartego w załączniku B.4 do odpowiedzi na skargę wynika zaś, że KNIC ZD jest oddziałem KNIC, spółki prawa północnokoreańskiego. Jak wynika z ujętego w załączniku A.10 do skargi oświadczenia Paek Ju Hyoka, wiceprezesa KNIC, KNIC ZD jest przedstawicielstwem KNIC w Niemczech, którego celem jest stworzenie punktu kontaktowego dla towarzystw reasekuracyjnych.
- 216 W tym względzie w niniejszym przypadku odniesienie do KNIC ujęte w pierwszych uzasadnieniach dotyczących skarżących w sprawie T-533/15 należy rozumieć jako wzmocnienie uzasadnienia ustalającego powiązanie między działaniami wspomnianych skarżących a KNIC w charakterze podmiotu kontrolującego działalność KNIC ZD w Niemczech. Innymi słowy, jak wynika z wyjaśnień przedstawionych przez Radę na rozprawie, KNIC ZD został wskazany dla celów objęcia środkami ograniczającymi działalności prowadzonej przez KNIC w Niemczech za pośrednictwem jego oddziału. Zostało to zresztą potwierdzone poprzez treść drugich zaskarżonych aktów, w których wskazano imiennie KNIC i jego oddziały.
- 217 W każdym razie, jak to zostało potwierdzone na rozprawie przez wszystkie strony, zważywszy na sam cel, charakter i przedmiot rozpatrywanych środków ograniczających, musi być możliwe umieszczenie w wykazie nazwy podmiotu lub nazwiska osoby fizycznej „działających w imieniu lub pod kierunkiem” podmiotów objętych art. 15 ust. 1 lit. b) decyzji 2013/183 i art. 6 ust. 2 lit. b) rozporządzenia nr 329/2007, zmienionego rozporządzeniem nr 696/2013, nawet jeśli te ostatnie podmioty nie zostały same wskazane.

- 218 Tym samym należy uznać, że w celu wykazania okoliczności, że osoba została prawidłowo wskazana jako „działająca w imieniu KNIC lub na polecenie KNIC”, Rada była zobowiązana udowodnić powiązania między skarżącymi w sprawie T-533/15 a KNIC lub KNIC ZD, zgodnie z brzmieniem pierwszych uzasadnień dotyczących wspomnianych skarżących.
- 219 W trzeciej kolejności, co się tyczy dowodów dotyczących powiązań między skarżącymi w sprawie T-533/15 a KNIC lub KNIC ZD, należy stwierdzić, co następuje.
- 220 W tym kontekście trzeba przede wszystkim zauważyć, że skarżący w sprawie T-533/15 sami potwierdzają swe powiązania z KNIC ZD i KNIC, podkreślając jednocześnie, że owe powiązania zostały zerwane przed przyjęciem pierwszych zaskarżonych aktów lub ze względu na ich przyjęcie.
- 221 Co się tyczy Kim Il-Su, został on wskazany w pierwszych zaskarżonych aktach jako upoważniony pełnomocnik umieszczonego przez Unię w wykazie przedsiębiorstwa KNIC GmbH, działający w imieniu KNIC lub na jego polecenie.
- 222 Kim Il-Su podkreśla, że pracował na rzecz KNIC ZD od lutego 2009 r. do czerwca 2015 r. Nadal pracuje na rzecz KNIC, ale nie jest już przedstawicielem KNIC ZD, pełnomocnikiem itp., jak wyjaśnia to w swoim oświadczeniu.
- 223 Z ujętego w załączniku B.4 do odpowiedzi Rady na skargę wyciągu z rejestru handlowego dotyczącego KNIC ZD z dnia 30 czerwca 2015 r. wynika, że Kim Il-Su był osobą upoważnioną do reprezentowania KNIC ZD. Został on mianowany, jako następca Pak Chun-Sana, przedstawicielem KNIC ZD na podstawie złożonego do Amtsgericht Hamburg (sądu rejonowego w Hamburgu) zaświadczenia KNIC z dnia 28 lipca 2009 r. zawartego w załączniku B.7 do odpowiedzi Komisji na skargę. Ponadto w swoim oświadczeniu, dołączonym jako załącznik A.4 do skargi, nie kwestionuje on, że w 2009 r. ponownie zaczął sprawować funkcję przedstawiciela KNIC ZD, którą pełnił uprzednio Pak Chun-San, lecz, przeciwnie, potwierdza tę okoliczność.
- 224 Co się tyczy oświadczenia Kim Il-Su, należy przypomnieć, że zgodnie z utrwalonym orzecznictwem w swoich działaniach Trybunał i Sąd kierują się zasadą swobodnej oceny dowodów, zaś jedynym kryterium oceny wartości przedstawionych dowodów jest ich wiarygodność. W celu oceny wartości dowodowej danego dokumentu należy sprawdzić prawdziwość informacji w nim zawartych oraz uwzględnić zwłaszcza pochodzenie dokumentu, okoliczności jego sporządzenia, jego adresata i zastanowić się, czy w świetle jego treści wydaje się on rozsądny i wiarygodny (zob. podobnie wyrok z dnia 27 września 2012 r., Shell Petroleum i in./Komisja, T-343/06, EU:T:2012:478, pkt 161 i przytoczone tam orzecznictwo).
- 225 Należy zaś zauważyć, że Kim Il-Su złożył swoje oświadczenie specjalnie na potrzeby rozpatrywanej skargi, a ponieważ pochodzi ono od osoby objętej rozpatrywanymi środkami ograniczającymi, oświadczenie to ma niewielką wartość dowodową. Rada i Komisja mogły zatem zasadnie powoływać się na dotyczący KNIC ZD wyciąg z rejestru handlowego z dnia 30 czerwca 2015 r. i zaświadczenie KNIC złożone do Amtsgericht Hamburg (sądu rejonowego w Hamburgu), będące dokumentami publicznymi dostępnymi w chwili przyjęcia pierwszych zaskarżonych aktów, i wykorzystać je jako dowód sprawowania funkcji przez Kim Il-Su.
- 226 Wreszcie twierdzeniu, jakoby Kim Il-Su przestał sprawować wspomnianą funkcję w styczniu 2015 r., przeczy wyciąg z rejestru handlowego z dnia 16 marca 2016 r., przedstawiony przez Komisję w załączniku F.1 do jej uwag w odpowiedzi na pismo dostosowujące skargę, w którym to wyciągu Kim Il-Su widniał jako osoba uprawniona do reprezentowania KNIC ZD.
- 227 Uzasadnienia umieszczenia go w wykazach nie są zatem obarczone błędem w ocenie.

- 228 Co się tyczy Kang Song-Sama, został on wskazany w pierwszych zaskarżonych aktach jako upoważniony pełnomocnik umieszczonego przez Unię w wykazie przedsiębiorstwa KNIC GmbH, działający w imieniu KNIC lub na jego polecenie.
- 229 Kang Song-Sam twierdzi, że nadal działa jako przedstawiciel KNIC ZD, a nie KNIC GmbH, podmiotu, który nie istnieje. Jego status przedstawiciela spółki sam w sobie nie wystarcza jego zdaniem do uzasadnienia umieszczenia go w rozpatrywanym wykazie.
- 230 Należy zaś stwierdzić, że za pomocą tych argumentów, a także oświadczenia, dołączonego w załączniku A.5 do skargi, Kang Song-Sam nie podważa twierdzeń Rady i Komisji, zgodnie z którymi był on przedstawicielem KNIC w oddziale w Hamburgu w chwili przyjęcia pierwszych zaskarżonych aktów. I tak ze wspomnianego oświadczenia wynika, że zajmował on to stanowisko od grudnia 2013 r. i zastąpił Sin Kyu-Nama. Z jego oświadczenia ujętego w załączniku E.7 do pisma dostosowującego żądania wynika także, że zajmował wspomniane stanowisko w KNIC ZD w Hamburgu do września 2015 r. Uzasadnienia umieszczenia go w wykazach nie są zatem obarczone błędem w ocenie.
- 231 Z kolei Choe Chun-Sik został wskazany w pierwszych zaskarżonych aktach jako upoważniony pełnomocnik umieszczonego przez Unię w wykazie przedsiębiorstwa KNIC GmbH, działający w imieniu KNIC lub na jego polecenie.
- 232 Choe Chun-Sik wskazuje, że w styczniu 2015 r. KNIC zwrócił się do niego o to, by został jego głównym przedstawicielem w oddziale w Hamburgu w miejsce poprzedniego przedstawiciela, którym był Kim Il-Su. Podnosi on jednak, że jak zostało to wyjaśnione w jego oświadczeniu dołączonym w załączniku A.6 do skargi, nigdy nie działał w takim charakterze ze względu na odmowę wydania mu wizy przez władze niemieckie.
- 233 W tym względzie należy stwierdzić, że Choe Chun-Sik nie kwestionuje, iż został wybrany przez KNIC na jego przedstawiciela w KNIC ZD w Niemczech. Niemożność faktycznego objęcia tych funkcji w Hamburgu ze względu na odmowę wydania wizy nie oznacza, że nie ma on powiązań z działalnością KNIC ZD lub KNIC, a w rezultacie nie wpływa w żaden sposób na jego status osoby działającej w imieniu KNIC i lub na jego polecenie w kontekście uzyskiwania walut przez KNIC.
- 234 Z jednej strony bowiem, jak wskazuje na to sam Choe Chun-Sik, zajmuje on stanowisko dyrektora w departamencie reasekuracji KNIC w Pjongjangu, a reasekuracja jest działalnością prowadzoną przez KNIC w Europie, w wyniku której uzyskuje on waluty.
- 235 Z drugiej strony, jak zostało podkreślone w pkt 215 powyżej, z ujętego w załączniku A.10 do skargi oświadczenia Paek Ju Hyoka, wiceprezesa KNIC, wynika, że KNIC ZD był przedstawicielstwem KNIC w Niemczech, a jego celem było stworzenie punktu kontaktowego dla towarzystw reasekuracyjnych.
- 236 Ponadto, po pierwsze, z pkt 216 powyżej wynika, że KNIC jest podmiotem kierującym działalnością KNIC ZD w Niemczech i ją kontrolującym, a po drugie, z akt przedłożonych Sądowi, w szczególności z zamieszczonego w załączniku A 4 do skargi oświadczenia Kim Il-Su, wynika, że oddział KNIC w Niemczech był punktem kontaktowym między KNIC, towarzystwami reasekuracyjnymi i brokerami z Europy, że oddział ten nie mógł podpisywać umów, dokonywać lub otrzymywać płatności i że nie miał rachunku bankowego. W rezultacie osoby zajmujące stanowiska kierownicze w departamencie reasekuracji KNIC można uznać za zaangażowane w generowanie walut, działalność wskazaną w spornych uzasadnieniach w odniesieniu do KNIC ZD i KNIC.
- 237 Uzasadnienia umieszczenia w wykazie Choe Chun-Sika w odniesieniu do działania „w imieniu KNIC lub na polecenie KNIC” nie są zatem obarczone błędem w ocenie.

- 238 Co się tyczy Sin Kyu-Nama, został on wskazany w pierwszych zaskarżonych aktach jako dyrektor działu w siedzibie głównej KNIC w Pjongjangu i dawniej upoważniony pełnomocnik KNIC GmbH Hamburg. Działal on w imieniu KNIC lub na jego polecenie.
- 239 Sin Kyu-Nam wskazuje, że jak zostało to wyjaśnione w jego oświadczeniu dołączonym w załączniku A.7 do skargi, sprawował on funkcję przedstawiciela w oddziale KNIC w Hamburgu od czerwca 2008 r. do listopada 2013 r. Nadal pracuje w KNIC, ale nie jest już przedstawicielem KNIC ZD. Podobnie nie jest „dyrektorem działu w siedzibie głównej KNIC w Pjongjangu”, gdyż dyrektorem działu jest dyrektor generalny, a skarżący jest tylko dyrektorem w ramach wspomnianego działu.
- 240 W tym względzie należy stwierdzić, że Sin Kyu-Nam nie kwestionuje, iż sprawował funkcję przedstawiciela w oddziale KNIC w Hamburgu od czerwca 2008 r. do listopada 2013 r.
- 241 Ponadto należy podkreślić, że zaprzestanie sprawowania funkcji przedstawiciela KNIC w Hamburgu nie oznacza, iż nie ma on powiązań z działalnością KNIC ZD lub KNIC.
- 242 Po pierwsze, jak wynika z załącznika 5 do przedłożonego Sądowi pisma z dnia 21 lipca 2016 r., Sin Kyu-Nam uznaje i potwierdza, że nie tylko sprawował funkcje w KNIC ZD, ale również że następnie sprawował funkcję dyrektora w ramach departamentu reasekuracji KNIC. Prawdziwość powodów, na których opiera się umieszczenie jego nazwiska w rozpatrywanych wykazach, nie może być kwestionowana.
- 243 Po drugie, Sin Kyu-Nam wskazuje, że zajmuje stanowisko dyrektora w departamencie reasekuracji KNIC, przy czym reasekuracja jest działalnością prowadzoną przez KNIC w Europie.
- 244 Po trzecie, jak to wynika z pkt 235 i 236 powyżej, osoby zajmujące stanowiska w KNIC można uznać za zaangażowane w generowanie walut, działalność wskazaną w spornych uzasadnieniach w odniesieniu do KNIC ZD i KNIC.
- 245 W świetle całości powyższych rozważań uzasadnienia umieszczenia Sin Kyu-Nama w wykazach nie są zatem obarczone błędem w ocenie.
- 246 Co się tyczy Pak Chun-Sana, został on wskazany w pierwszych zaskarżonych aktach jako dyrektor działu w siedzibie głównej KNIC w Pjongjangu i dawniej upoważniony pełnomocnik KNIC GmbH Hamburg, działający w imieniu KNIC lub na jego polecenie.
- 247 Pak Chun-San twierdzi, że pracował w KNIC ZD od września 2005 r. do stycznia 2009 r. Nadal pracuje w KNIC, ale nie jest już przedstawicielem KNIC ZD. Ponadto nie jest „dyrektorem działu w siedzibie głównej KNIC w Pjongjangu”, gdyż dyrektorem działu jest dyrektor generalny, a skarżący jest tylko dyrektorem w ramach wspomnianego działu.
- 248 W tym względzie należy zauważyć, że z ujętego w załączniku B.6 do odpowiedzi Komisji na skargę pełnomocnictwa z dnia 8 sierpnia 2006 r. wynika, iż Pak Chun-San został mianowany głównym przedstawicielem KNIC w Hamburgu. Z dokumentów ujętych w załączniku B.8 do odpowiedzi Komisji na skargę wynika także, że Pak Chun-San otrzymał pełnomocnictwo do reprezentowania KNIC ZD i że jego podpis został poświadczony notarialnie w dniu 11 lipca 2008 r. w Hamburgu. Ponadto w oświadczeniu z dnia 10 września 2015 r., zamieszczonym w załączniku A.8 do skargi, nie kwestionuje on, że był głównym przedstawicielem KNIC ZD i samej KNIC w Niemczech od września 2005 r. do stycznia 2009 r. W tym oświadczeniu z 2015 r. twierdzi on także, że po powrocie z Niemiec, gdzie występował w charakterze przedstawiciela „KNIC Niemcy”, zajmował ważne stanowisko kierownicze w KNIC w Pjongjangu. W złożonym później oświadczeniu twierdzi, że przeszedł na wcześniejszą emeryturę w grudniu 2015 r., nie przedstawiając jednak na poparcie swoich twierdzeń żadnych dowodów w postaci dokumentów.

- 249 Wreszcie okoliczność, że zaprzestał sprawowania funkcji przedstawiciela KNIC w Hamburgu, nie oznacza, iż nie ma on powiązań z działalnością KNIC ZD lub KNIC.
- 250 Po pierwsze, jak wynika z załącznika A 8 do skargi, Pak Chun-San uznaje i potwierdza, że nie tylko sprawował funkcje w KNIC ZD, ale również że następnie zajmował ważne stanowisko kierownicze w KNIC w Pjongjangu. Prawdziwość powodów, na których opiera się umieszczenie jego nazwiska w rozpatrywanych wykazach, nie może być kwestionowana.
- 251 Po drugie, Pak Chun-San wskazuje w załączniku 4 do przedłożonego Sądowi pisma z dnia 21 lipca 2016 r., że sprawował funkcje w departamencie reasekuracji KNIC, przy czym reasekuracja jest działalnością prowadzoną przez KNIC w Europie.
- 252 Po trzecie, jak to wynika z pkt 235 i 236 powyżej, osoby zajmujące stanowiska w KNIC można uznać za zaangażowane w generowanie walut, działalność wskazaną w spornych uzasadnieniach w odniesieniu do KNIC ZD i KNIC.
- 253 Uzasadnienia umieszczenia Pak Chun-Sana w wykazach nie są zatem obarczone błędem w ocenie.
- 254 Wreszcie, co się tyczy So Tong Myonga, został on wskazany w pierwszych zaskarżonych aktach jako dyrektor zarządzający KNIC GmbH, działający w imieniu KNIC lub na jego polecenie.
- 255 So Tong Myong podnosi, że odszedł z KNIC w 2014 r. i nie ma już żadnego związku z tą spółką. Nigdy nie występował w charakterze dyrektora zarządzającego KNIC ZD. Twierdzenie, jakoby był „dyrektorem zarządzającym KNIC [ZD] Hamburg, działającym w imieniu KNIC lub na jego polecenie”, jest nieprawidłowe.
- 256 W tym względzie można stwierdzić na podstawie dokumentów przedłożonych Sądowi, że w okresie między 1 października 2007 r. a majem 2012 r. So Tong Myong został wymieniony w kilku dokumentach jako prezes KNIC. Okoliczność ta, której zainteresowany nie zakwestionował, jest ponadto potwierdzona jego oświadczeniem, dołączonym w załączniku A.9 do skargi, w którym wyjaśnił, że jego mandat prezesa KNIC trwał od 2007 r. do października 2014 r.
- 257 Poza tym twierdzeniu So Tong Myonga, jakoby odszedł z KNIC w 2014 r., przeczy przedstawiony przez Komisję wyciąg z rejestru handlowego Amtsgericht Hamburg (sądu rejonowego w Hamburgu) z dnia 16 marca 2016 r., z którego wynika, że w tym dniu zainteresowany nadal był urzędującym prezesem KNIC. Zakwestionowanie wartości dowodowej wyciągu z rejestru nie może zostać uwzględnione, jako że So Tong Myong nie przedstawił żadnego dowodu poza własnym oświadczeniem.
- 258 Jak zaś uprzednio przypomniano, zgodnie z utrwalonym orzecznictwem w swoich działaniach Trybunał i Sąd kierują się zasadą swobodnej oceny dowodów, a jedynym kryterium oceny wartości przedstawionych dowodów jest ich wiarygodność. Ponadto w celu oceny wartości dowodowej danego dokumentu należy sprawdzić prawdziwość informacji w nim zawartych oraz uwzględnić zwłaszcza pochodzenie dokumentu, okoliczności jego sporządzenia, jego adresata i zastanowić się, czy w świetle jego treści wydaje się on rozsądny i wiarygodny (zob. podobnie wyrok z dnia 27 września 2012 r., Shell Petroleum i in./Komisja, T-343/06, EU:T:2012:478, pkt 161 i przytoczone tam orzecznictwo).
- 259 Należy zaś zauważyć, że So Tong Myong złożył swoje oświadczenie specjalnie na potrzeby rozpatrywanej skargi, a ponieważ pochodzi ono od osoby objętej rozpatrywanymi środkami ograniczającymi, oświadczenie to ma niewielką wartość dowodową.
- 260 Jest tak w szczególności w przypadku, gdy oświadczeniu przeczy dokument publiczny, przedłożony przez Komisję, taki jak wyciąg z rejestru handlowego w Hamburgu.
- 261 Uzasadnienia umieszczenia So Tong Myonga w wykazach nie są zatem obarczone błędem w ocenie.

262 W tych okolicznościach należy uznać, że rozpatrywane powiązania, sprawowanie funkcji i działanie, jakie wskazano w pierwszych uzasadnieniach dotyczących skarżących w sprawie T-533/15, zostały wykazane w sposób wymagany prawem i nie zostały zanegowane przez wspomnianych skarżących w sposób szczegółowy.

263 Rozpatrywany zarzut należy zatem oddalić.

– *W przedmiocie zarzutu trzeciego, dotyczącego naruszenia ochrony danych*

264 W zarzucie trzecim skarżący w sprawie T-533/15 podnoszą w istocie naruszenie art. 4, 10, 14 i 16 rozporządzenia nr 45/2001.

265 W tym względzie należy podkreślić, że ograniczając się do wymienienia przepisów rozporządzenia nr 45/2001 oraz fragmentów opinii Europejskiego Inspektora Ochrony Danych, skarżący w sprawie T-533/15 twierdzą w istocie, że Rada i Komisja opublikowały nieprawidłowe dane. Czyniąc to, Rada i Komisja zasugerowały jakoby, że skarżący w sprawie T-533/15 brali udział w niedozwolonej działalności związanej z nielegalnym rozwojem broni masowego rażenia.

266 W tym względzie wystarczy stwierdzić, że w świetle badania zarzutu drugiego rozpatrywanej skargi pierwsze uzasadnienia dotyczące skarżących w sprawie T-533/15 nie są obarczone błędem w ocenie, a w rezultacie Rada i Komisja nie opublikowały nieprawidłowych danych sugerujących udział skarżących w działaniach niezgodnych z prawem.

267 Zatem rozpatrywanego argumentu nie można uwzględnić.

268 W każdym razie zarzut ten jest nieistotny dla sprawy.

269 Nawet bowiem przy założeniu, że Rada i Komisja przetwarzały dane osobowe dotyczące skarżących w sprawie T-533/15 w sposób niezgodny z rozporządzeniem nr 45/2001, okoliczność taka nie może prowadzić do stwierdzenia nieważności pierwszych zaskarżonych aktów. Natomiast gdyby skarżący w sprawie T-533/15 byli w stanie udowodnić, że przetwarzanie było niezgodne z tym rozporządzeniem, mogliby powoływać się na naruszenie wspomnianego rozporządzenia w ramach skargi o odszkodowanie (zob. podobnie wyroki: z dnia 30 listopada 2016 r., Rotenberg/Rada, T-720/14, EU:T:2016:689, pkt 140; z dnia 22 listopada 2017 r., HD/Parlament, T-652/16 P, niepublikowany, EU:T:2017:828, pkt 33, 34).

270 W tych okolicznościach rozpatrywany zarzut należy oddalić jako bezzasadny.

– *W przedmiocie zarzutu czwartego, dotyczącego nieproporcjonalnego naruszenia praw podstawowych*

271 W zarzucie czwartym skarżący w sprawie T-533/15 powołują się na nieproporcjonalne ograniczenie prawa własności i wolności prowadzenia działalności gospodarczej w rozumieniu art. 16 karty praw podstawowych oraz prawa do poszanowania życia prywatnego i rodzinnego, mieszkania i dobrego imienia w rozumieniu art. 8 EKPC.

272 Według skarżących w sprawie T-533/15 umieszczenie ich nazwisk w rozpatrywanych wykazach nie służy żadnemu użytecznemu celowi, nawet jeśli odpowiednie było wskazanie samego KNIC ZD. Nie powodują oni generowania przychodów przez KNIC ZD ani go w tym nie wspomagają. Oprócz Kang Song-Sama wspomniani skarżący nie reprezentują KNIC ZD. Według ich twierdzeń w tych okolicznościach jest to oczywiście nieproporcjonalne ograniczenie ich wolności.

273 Rada i Komisja kwestionują wspomniane argumenty.

- 274 W pierwszej kolejności, przy założeniu, że w drodze tej bardzo ogólnej argumentacji skarżący w sprawie T-533/15 kwestionują proporcjonalność kryteriów umieszczenia w wykazie, twierdząc, że umieszczenie ich nazwisk w rozpatrywanych wykazach oraz szkoda spowodowana przez pierwsze zaskarżone akty są nieproporcjonalne do celów tych aktów, wystarczy stwierdzić, iż skarżący w sprawie T-533/15 nie podnieśli żadnego zarzutu niezgodności z prawem w rozumieniu art. 277 TFUE względem kryteriów umieszczenia w wykazie.
- 275 Skarżący w sprawie T-533/15 nie mogą zaś kwestionować proporcjonalności kryteriów umieszczenia w wykazie bez powołania się na ich nielegalność w drodze zarzutu niezgodności z prawem w rozumieniu art. 277 TFUE (zob. podobnie wyroki: z dnia 20 lutego 2013 r., Melli Bank/Rada, T-492/10, EU:T:2013:80, pkt 58, 59; z dnia 20 marca 2013 r., Bank Saderat/Rada, T-495/10, niepublikowany, EU:T:2013:142, pkt 53–59).
- 276 Ponadto w każdym razie należy wskazać, że argumenty wysunięte przez skarżących w sprawie T-533/15 w ramach rozpatrywanego zarzutu nie mogą podważyć zgodności z prawem rozpatrywanych kryteriów umieszczenia w wykazie. Argumenty te opierają się bowiem na swoistych dla wspomnianych skarżących okolicznościach w zakresie, w jakim zostały sformułowane w odniesieniu do ich konkretnej sytuacji i ich podstawą jest podnoszona szkoda, jaką miało wyrządzić umieszczenie ich nazwisk w rozpatrywanych wykazach, a nie brak proporcjonalności wspomnianych kryteriów jako takich.
- 277 W drugiej kolejności skarżący w sprawie T-533/15 opierają swoją argumentację na okoliczności, że KNIC ZD nie generuje żadnego dochodu dla Koreańskiej Republiki Ludowo-Demokratycznej, a oni nie powodują generowania przychodów przez KNIC ZD ani go w tym nie wspomagają. W tym względzie należy zauważyć, że z badania zarzutu drugiego w ramach rozpatrywanej skargi wynika, iż pierwsze uzasadnienia dotyczące skarżących w sprawie T-533/15 wynikają z okoliczności, że działali oni w imieniu lub na polecenie KNIC, i w związku z tym nie są one obarczone błędem w ocenie.
- 278 Tym samym rozpatrywany zarzut należy oddalić jako bezzasadny.

W przedmiocie skargi skarżących w sprawie T-533/15 w odniesieniu do drugich zaskarżonych aktów i decyzji 2016/849

- 279 Pismami złożonymi w sekretariacie Sądu w dniach 27 maja i 3 czerwca 2016 r. skarżący w sprawie T-533/15 dokonali dostosowania skargi, tak aby obejmowała ona również stwierdzenie nieważności drugich zaskarżonych aktów i decyzji 2016/849 w zakresie, w jakim one ich dotyczą.
- 280 Dokonując dostosowania skargi w celu objęcia nią drugich zaskarżonych aktów, skarżący w sprawie T-533/15 podtrzymali cztery zarzuty wysunięte wobec pierwszych zaskarżonych aktów i przedstawili kilka dodatkowych argumentów, dotyczących w szczególności okoliczności, że w drugich zaskarżonych aktach Rada częściowo zmieniła uzasadnienia, na których opierało się umieszczenie ich nazwisk w rozpatrywanych wykazach. Dokonując dostosowania skargi w celu objęcia nią również decyzji 2016/849, skarżący w sprawie T-533/15 podtrzymali cztery zarzuty, które wysunęli uprzednio, jednak bez przedstawienia dodatkowego argumentu.
- 281 Należy zauważyć, że w drugich zaskarżonych aktach wzmianki i uzasadnienia dotyczące skarżących w sprawie T-533/15 zostały nieznacznie zmienione, przy braku zmiany mających zastosowanie kryteriów umieszczenia w wykazie. W odniesieniu do decyzji 2016/849, co się tyczy kryteriów umieszczania osób fizycznych w wykazie, należy zauważyć, że zostały one nieznacznie zmienione; te zmiany o charakterze redakcyjnym nie mogą jednak wpływać na istotę analizy. Ponadto uzasadnienia umieszczenia w wykazie przyjęte w decyzji 2016/849 wobec skarżących w sprawie T-533/15 są w istocie identyczne z uzasadnieniami wskazanymi w drugich zaskarżonych aktach.

282 W tym kontekście Sąd uważa, że biorąc pod uwagę niewielkie różnice w spornych uzasadnieniach, należy łącznie rozpatrzyć skargę w zakresie, w jakim skierowana jest przeciwko drugim zaskarżonym aktom i decyzji 2016/849.

– *W przedmiocie zarzutu pierwszego, dotyczącego naruszenia obowiązku uzasadnienia*

283 W świetle zmian wprowadzonych do uzasadnień dotyczących skarżących w sprawie T-533/15 ci ostatni twierdzą, iż usunięcie nazwy KNIC GmbH z rozpatrywanych wykazów i zmiana uzasadnień dotyczących umieszczenia ich nazwisk w drugich zaskarżonych aktach stanowi milczące uznanie przez Radę i Komisję faktu, że wskazanie KNIC GmbH było błędne i że powody podane w celu uzasadnienia wskazania osób objętych pierwszymi zaskarżonymi aktami były nieodpowiednie. Według skarżących w sprawie T-533/15 pomimo zmiany uzasadnień pozostają one niejasne.

284 Zdaniem skarżących w sprawie T-533/15 drugie zaskarżone akty nie zawierają żadnych informacji, które mogłyby im pozwolić na zrozumienie, na jakiej podstawie zarzuca się im, że mogą mieć wpływ na działania KNIC poprzez generowanie znacznych przychodów walutowych mogących posłużyć do realizacji programów zbrojeniowych Koreańskiej Republiki Ludowo-Demokratycznej.

285 Rada i Komisja kwestionują te argumenty.

286 W niniejszym przypadku należy stwierdzić, że drugie i trzecie uzasadnienia dotyczące skarżących w sprawie T-533/15, zawarte w drugich zaskarżonych aktach i decyzji 2016/846, w zupełności czynią zadość obowiązkowi uzasadnienia, stosownie do jego wykładni w orzecznictwie przytoczonym powyżej.

287 Drugie i trzecie uzasadnienia dotyczące skarżących w sprawie T-533/15, spełniając kryteria umieszczenia w wykazie i zmienione kryteria umieszczenia w wykazie, określają w sposób jasny i zrozumiały funkcje sprawowane przez wspomniane osoby w KNIC ZD lub w KNIC oraz zarzucane im działania w imieniu lub na rzecz KNIC.

288 Ponadto ani drugie, ani trzecie uzasadnienia dotyczące skarżących w sprawie T-533/15 nie zawierają błędnego odniesienia do KNIC GmbH. Tym samym argumenty skarżących w sprawie T-533/15, które odnoszą się zarówno do umieszczenia KNIC GmbH w wykazie, jak i do kwestii charakteru uzasadnienia dotyczącego KNIC, są nieistotne dla sprawy. Wreszcie pisownia nazwiska Kang Song-Sama jest poprawna, wbrew temu, co twierdzi on sam.

289 W tych okolicznościach należy stwierdzić, że lektura uzasadnień zawartych w drugich zaskarżonych aktach i decyzji nr 2016/849 pozwoliła skarżącym w sprawie T-533/15 zrozumieć, że ich nazwiska zostały pozostawione w rozpatrywanych wykazach z uwagi na ich funkcje w KNIC, co jest potwierdzone okolicznością, że w ramach zarzutu drugiego podważają oni właśnie zasadność rozumowania Rady w tym względzie. Ponadto, ponieważ powody decyzji Rady zostały jasno wskazane w drugich zaskarżonych aktach i w decyzji 2016/849, Sąd może ocenić ich zasadność.

290 Wobec tego rozpatrywany zarzut należy oddalić.

– *W przedmiocie zarzutu drugiego, dotyczącego oczywistego błędu w ocenie*

291 Skarżący w sprawie T-533/15 podnoszą, że uzasadnienia podane w drugich zaskarżonych aktach nie są wystarczające dla celów umieszczenia ich nazwisk w rozpatrywanych wykazach. W szczególności So Tong Myong odszedł z KNIC w 2014 r. i nie ma już żadnego związku z tą spółką. Twierdzenie, zgodnie z którym jest „prezesem” KNIC, jest błędne. Jeżeli zamiarem było wskazanie go w oparciu o wcześniej pełnioną rolę, do Rady należało wyjaśnienie, dlaczego to wskazanie jest nadal odpowiednie i uzasadnione.

- 292 Ponadto zdaniem skarżących w sprawie T-533/15 podane względem nich uzasadnienia ograniczają się – oprócz tego, co dotyczy So Tong Myonga – do stwierdzenia, że osoby te pracują dla KNIC. Nie jest to zaś ich zdaniem wystarczające w świetle art. 13 ust. 1 lit. b) lub art. 15 ust. 1 lit. b) decyzji 2013/183. Do Rady należało wykazanie, za pomocą jasnych i precyzyjnych dowodów, że każda z tych osób była w stanie wywierać wpływ na KNIC w prowadzeniu jego działalności, co miałyby uzasadniać umieszczenie ich nazwisk w rozpatrywanych wykazach.
- 293 W odpowiedzi na argumenty, zgodnie z którymi So Tong Myong i Pak Chun-San jakoby przeszli na emeryturę – i nie sprawują już żadnych funkcji w ramach spółki KNIC – pierwszy nawet przed przyjęciem pierwszych zaskarżonych aktów, a drugi w następstwie tych aktów, Rada zauważa, że argumentom tym przeczą informacje, którymi dysponowała na temat skarżących w sprawie T-533/15 i które zostały im przekazane (zob. załączniki B.1, B.2, B.3 i B.4 do odpowiedzi na skargę). Ponadto zdaniem Rady sama okoliczność, że osoby te twierdzą, iż przeszły na emeryturę, nie oznacza, że rzeczywiście tak jest. Wreszcie nawet jeżeli przeszły one oficjalnie na emeryturę, nie oznacza to, że nie mogą one działać w imieniu KNIC, którego siedziba znajduje się w Korei Północnej.
- 294 Co się tyczy Kim Il-Su, Kang Song-Sama, Choe Chun-Sika i Sin Kyu-Nama Rada podkreśla, że zgodnie z informacjami, które leżą u podstawy ich umieszczenia w wykazie, a które zawarto w załącznikach B.1, B.2, B.3 i B.4 do odpowiedzi na skargę, nazwiska tych osób nie zostały umieszczone w wykazie wyłącznie na tej podstawie, że osoby te były zatrudnione przez KNIC, ale dlatego że działały w imieniu tego podmiotu lub na jego polecenie.
- 295 Zdaniem Komisji okoliczność, iż niektóre osoby, co do których wykazano, że zajmowały ważne stanowiska w jedynym zakładzie ubezpieczeń Korei Północnej, twierdzą, iż przeszły na emeryturę, wcześniejszą lub nie, w następstwie nałożonych sankcji, bez przedstawiania na to jakiegokolwiek dowodu, nie wystarcza do zanegowania założenia, zgodnie z którym osoby te działają w imieniu lub na polecenie KNIC. Komisja kwestionuje prawdziwość twierdzeń dotyczących przejścia na emeryturę przez So Tong Myonga i zaprzestanie sprawowania funkcji przez Pak Chun-Sana.
- 296 Podsumowując, zdaniem Komisji skarżący w sprawie T-533/15 w swych własnych oświadczeniach potwierdzają uzasadnienia ich umieszczenia w wykazie.
- 297 W pierwszej kolejności, co się tyczy zarzutów dotyczących niewystarczającego charakteru dowodów w odniesieniu do sprawowania funkcji w KNIC, należy stwierdzić, że istotne informacje przedstawione przez Radę stanowią dowody na to, iż drugie i trzecie uzasadnienia dotyczące skarżących w sprawie T-533/15 zostały wykazane. W szczególności załącznik B.3 zawiera szczegółowy opis funkcji sprawowanych w KNIC przez skarżących w sprawie T-533/15. Komisja przekazała również Sądowi oficjalne zaświadczenia, w tym akty powołania. Te ostatnie dokumenty odnoszą się w większości do okresu sprzed przyjęcia drugich zaskarżonych aktów.
- 298 I tak, co się tyczy Kim Il-Su, został on określony w drugich i trzecich uzasadnieniach dotyczących skarżących w sprawie T-533/15 jako kierownik departamentu reasekuracji KNIC, w głównej siedzibie spółki w Pjongjangu, były autoryzowany główny przedstawiciel KNIC w Hamburgu, działający w imieniu KNIC lub na jego polecenie.
- 299 W tym względzie należy przypomnieć, że z oceny zgodności z prawem pierwszych zaskarżonych aktów wynika, iż powody umieszczenia nazwiska Kim Il-Su w tych aktach, mianowicie jego status upoważnionego pełnomocnika KNIC w Hamburgu – podmiotu umieszczonego przez Unię w wykazie – działającego w imieniu KNIC lub na jego polecenie, nie były obarczone błędem. Ponadto w swoim oświadczeniu, dołączonym w załączniku A.4 do skargi, a także zawartym w załączniku 9 do pisma z dnia 21 lipca 2016 r., nie kwestionuje on, że w 2009 r. ponownie zaczął sprawować funkcję przedstawiciela, którą pełnił uprzednio Pak Chun-San, i że sprawował ją od stycznia 2009 r. do stycznia 2015 r., lecz, przeciwnie, potwierdza tę okoliczność. Wreszcie okoliczność tę potwierdza także wyciąg z rejestru handlowego z dnia 16 marca 2016 r. przedstawiony przez Komisję w załączniku F.1 do jej

uwag w odpowiedzi na pismo dostosowujące skargę, z którego to wyciągu wynika, że Kim Il-Su widniał w tym rejestrze jako osoba uprawniona do reprezentowania KNIC ZD. Nie można zaakceptować kwestionowania wspomnianego wyciągu, jako że kwestionowanie to wynika jedynie z oświadczenia Kim Il-Su i na tym oświadczeniu się opiera.

300 Ponadto Kim Il-Su w swoim oświadczeniu zawartym w załączniku 8 do pisma z dnia 21 lipca 2016 r. potwierdza, że po powrocie z Niemiec sprawował funkcję kierowniczą w departamencie reasekuracji KNIC.

301 Wreszcie okoliczność, że Kim Il-Su zaprzestał sprawowania funkcji przedstawiciela KNIC w Hamburgu, nie oznacza, iż nie ma on powiązań z działalnością KNIC ZD.

302 Po pierwsze, z poprzednich punktów wynika bowiem, że Kim Il-Su nie tylko sprawował funkcje w KNIC ZD, lecz także następnie zajmował ważne stanowisko kierownicze w departamencie reasekuracji KNIC w Pjongjangu, przy czym reasekuracja jest działalnością prowadzoną przez KNIC w Europie. Prawdziwość powodów, na których opiera się umieszczenie jego nazwiska w rozpatrywanych wykazach, nie może być kwestionowana.

303 Po drugie, jak to wynika z pkt 235 i 236 powyżej, osoby zajmujące stanowiska w KNIC można uznać za zaangażowane w generowanie walut, działalność wskazaną w spornych uzasadnieniach w odniesieniu do KNIC ZD i KNIC.

304 Uzasadnienia umieszczenia nazwiska Kim Il-Su w spornych wykazach nie są zatem obarczone błędem w ocenie.

305 Co się tyczy Kang Song-Sama, został on określony w drugich zaskarżonych aktach jako były autoryzowany przedstawiciel KNIC w Hamburgu, działający nadal na rzecz lub w imieniu KNIC lub na jego polecenie.

306 W tym względzie trzeba przypomnieć, że z oceny zgodności z prawem pierwszych zaskarżonych aktów wynika, iż powody umieszczenia nazwiska Kang Song-Sama w tych aktach, mianowicie jego status upoważnionego pełnomocnika KNIC w Hamburgu – podmiotu umieszczonego przez Unię w wykazie – działającego w imieniu KNIC lub na jego polecenie, nie były obarczone błędem. Wobec tego umieszczenie jego nazwiska w rozpatrywanych wykazach na tej podstawie, że jest on byłym autoryzowanym przedstawicielem KNIC w Hamburgu, nie może zostać podważone.

307 Ponadto informacje zawarte w oświadczeniach przedstawionych przez Kang Song-Sama dla celów postępowania sądowego nie przeczą zasadności tych uzasadnień. I tak wskazuje on w oświadczeniu, dołączonym w załączniku A.5 do skargi, że „jest obecnie zatrudniony jako przedstawiciel [KNIC] w oddziale w Hamburgu, Niemcy”. To stanowisko, na którym zastąpił Sin Kyu-Nama, zajmuje on od grudnia 2013 r. Ponadto w oświadczeniu zawartym w załączniku 7 do przedłożonego Sądowi pisma z dnia 21 lipca 2016 r. Kang Song-Sam potwierdza, że zajmuje stanowisko kierownicze w departamencie reasekuracji. Uzasadnienia umieszczenia go w wykazach nie są zatem obarczone błędem w ocenie.

308 Co się tyczy Choe Chun-Sika, został on określony jako dyrektor departamentu reasekuracji KNIC, w głównej siedzibie spółki w Pjongjangu, działający w imieniu KNIC lub na jego polecenie.

309 W tym względzie należy wskazać, iż w kolejnych pismach dostosowujących skargę z dnia 27 maja i 3 czerwca 2016 r. Choe Chun-Sik podnosi, że nie jest i nigdy nie był przedstawicielem KNIC ZD, że miał rozpocząć pracę w tej spółce w lutym 2015 r., lecz odmówiono mu wydania wizy i że twierdzenie, według którego jest upoważnionym pełnomocnikiem KNIC ZD, podmiotu umieszczonego przez Unię w wykazie, działającym w imieniu KNIC lub na jego polecenie, jest nieprawidłowe. Argumenty te nie

mogą zaś podważyć powodu umieszczenia nazwiska Choe Chun-Sika w spornych wykazach, mianowicie okoliczności, że jest dyrektorem departamentu reasekuracji KNIC, w głównej siedzibie spółki w Pjongjangu, działającym w imieniu KNIC lub na jego polecenie.

- 310 Ponadto Choe Chun-Sik sam potwierdza, że był powiązany z KNIC. I tak w oświadczeniu dołączonym w załączniku A.6 do skargi potwierdza on, że w styczniu 2015 r. KNIC zwrócił się do niego o to, by został głównym przedstawicielem w oddziale w Hamburgu w miejsce poprzedniego przedstawiciela, którym był Kim Il-Su. Z całości oświadczeń Choe Chun-Sika wynika, że jest on dyrektorem departamentu reasekuracji w KNIC w Pjongjangu. Uzasadnienia umieszczenia go w wykazach nie są zatem obarczone błędem w ocenie.
- 311 Co się tyczy Sin Kyu-Nama, został on określony jako dyrektor departamentu reasekuracji KNIC, w głównej siedzibie spółki w Pjongjangu, były autoryzowany przedstawiciel KNIC w Hamburgu, działający w imieniu KNIC lub na jego polecenie.
- 312 W tym względzie należy przypomnieć, że z oceny zgodności z prawem pierwszych zaskarżonych aktów wynika, iż uzasadnienia umieszczenia nazwiska Sin Kyu-Nama w tych aktach, mianowicie jego status dyrektora działu w siedzibie głównej KNIC w Pjongjangu, dawniej upoważnionego pełnomocnika KNIC w Hamburgu, i okoliczność, że działał w imieniu lub pod kierunkiem KNIC, nie były obarczone błędem. Wobec tego umieszczenie jego nazwiska w rozpatrywanych wykazach na tej podstawie, że jest on byłym autoryzowanym przedstawicielem KNIC w Hamburgu, działającym w imieniu KNIC lub na jego polecenie, nie może zostać podważone.
- 313 Jak wynika z pisma dostosowującego żądania z dnia 27 maja 2016 r., Sin Kyu-Nam nie kwestionuje, że od czerwca 2008 r. do listopada 2013 r. pracował w KNIC ZD, a następnie w siedzibie głównej KNIC w Pjongjangu.
- 314 Ponadto należy stwierdzić, że okoliczności te są potwierdzone przez Sin Kyu-Nama. I tak oznajmia on w swoim oświadczeniu dołączonym w załączniku A.7 do skargi, że sprawował funkcję przedstawiciela w oddziale KNIC w Hamburgu od czerwca 2008 r. do listopada 2013 r. Ponadto, jak to wynika z załącznika 5 do przedłożonego Sądowi pisma z dnia 21 lipca 2016 r., Sin Kyu-Nam uznaje i potwierdza nie tylko, że sprawował funkcje w KNIC ZD, ale również że następnie sprawował funkcję dyrektora w departamencie reasekuracji KNIC. Uzasadnienia umieszczenia go w wykazach nie są zatem obarczone błędem w ocenie.
- 315 Co się tyczy Pak Chun-Sana, został on określony jako dyrektor departamentu reasekuracji KNIC, w głównej siedzibie spółki w Pjongjangu, co najmniej do grudnia 2015 r., oraz były autoryzowany przedstawiciel KNIC w Hamburgu, działający nadal na rzecz lub w imieniu KNIC lub na jego polecenie.
- 316 W tym względzie trzeba przypomnieć, że z zawartej w pkt 248–252 powyżej oceny zgodności z prawem pierwszych zaskarżonych aktów wynika, iż powody umieszczenia nazwiska Pak Chun-Sana w tych aktach, mianowicie jego status dyrektora działu w siedzibie głównej KNIC w Pjongjangu, upoważnionego pełnomocnika KNIC, dawniej upoważnionego pełnomocnika KNIC w Hamburgu – podmiotu umieszczonego przez Unię w wykazie – działającego w imieniu KNIC lub na jego polecenie, nie były obarczone błędem.
- 317 Po drugie, należy podkreślić, że Pak Chun-San, ograniczając się do podniesienia, iż nie jest „dyrektorem działu w siedzibie głównej KNIC w Pjongjangu”, nie kwestionuje, że pracował w siedzibie głównej w Pjongjangu co najmniej do grudnia 2015 r.

- 318 Po trzecie, należy podkreślić, że twierdzenie Pak Chun-Sana, jakoby odszedł ze swojego stanowiska przed przyjęciem drugich zaskarżonych aktów i decyzji 2016/849, nie opiera się na żadnym dowodzie w postaci dokumentu, mimo że skarżący znajduje się w najlepszym położeniu, by przedstawić dowody podważające uzasadnienie jego umieszczenia w wykazach.
- 319 W niniejszym zaś przypadku nie można uznać za wykazaną okoliczności, że Pak Chun-San nie pracuje już w KNIC, wyłącznie na podstawie oświadczeń złożonych specjalnie na potrzeby rozpatrywanej skargi i pochodzących od osoby objętej rozpatrywanymi środkami ograniczającymi.
- 320 Ponadto Pak Chun-San przez wiele lat utrzymywał istotne powiązania z KNIC. Z akt sprawy wynika bowiem, że KNIC regularnie zwracał się do Pak Chun-Sana o zajęcie kluczowych stanowisk i że ten ostatni ma za sobą długą karierę, podczas której łączył kilka ważnych funkcji jako dyrektor w departamencie reasekuracji KNIC i był autoryzowany główny przedstawiciel KNIC w Hamburgu.
- 321 Biorąc pod uwagę te okoliczności, nie można uznać za wykazane, w braku jakichkolwiek dowodów, że nie utrzymuje on już powiązań z KNIC.
- 322 Uzasadnienia umieszczenia go w wykazach nie są zatem obarczone błędem w ocenie.
- 323 Co się tyczy So Tong Myonga, został on określony jako prezes KNIC, działający w imieniu KNIC lub na jego polecenie.
- 324 W tym względzie z dokumentów przedłożonych Sądowi wynika, że w okresie między 1 października 2007 r. a majem 2012 r. So Tong Myong był wymieniany jako wicedyrektor KNIC. Okoliczność ta została ponadto potwierdzona jego oświadczeniem dołączonym w załączniku A.9 do skargi, w którym wyjaśnił, że jego mandat prezesa KNIC trwał od 2007 r. do października 2014 r.
- 325 Co się tyczy argumentów wysuniętych przez So Tong Myonga, który twierdzi, że przeszedł na emeryturę w październiku 2014 r., należy zauważyć, że Komisja przedstawiła wyciąg z rejestru handlowego Amtsgericht Hamburg (sądu rejonowego w Hamburgu) z dnia 16 marca 2016 r., z którego wynika, że w tym dniu nadal był on urzędującym prezesem KNIC.
- 326 Prawdą jest, że w załączniku 2 do przedłożonego Sądowi pisma z dnia 21 lipca 2016 r. So Tong Myong podkreśla, że informacja ta był prawdziwa tylko dla okresu między 2010 r. a 2014 r., kiedy to przeszedł na emeryturę.
- 327 Jednakże, jak uprzednio przypomniano, w swoich działaniach Trybunał i Sąd kierują się zasadą swobodnej oceny dowodów, zaś jedynym kryterium oceny wartości przedstawionych dowodów jest ich wiarygodność. W celu oceny wartości dowodowej danego dokumentu należy sprawdzić prawdziwość informacji w nim zawartych oraz uwzględnić zwłaszcza pochodzenie dokumentu, okoliczności jego sporządzenia, jego adresata i zastanowić się, czy w świetle jego treści wydaje się on rozsądny i wiarygodny (zob. podobnie wyrok z dnia 27 września 2012 r., Shell Petroleum i in./Komisja, T-343/06, EU:T:2012:478, pkt 161 i przytoczone tam orzecznictwo).
- 328 Należy zaś zauważyć, że So Tong Myong złożył swoje oświadczenie specjalnie na potrzeby rozpatrywanej skargi, a ponieważ pochodzi ono od osoby objętej rozpatrywanymi środkami ograniczającymi, oświadczenie to ma niewielką wartość dowodową – w przeciwieństwie do dokumentu publicznego, takiego jak wyciąg z rejestru handlowego.
- 329 Z uwagi zarówno na nieprzedstawienie przez So Tong Myonga dowodu w postaci dokumentu, jak i na zajmowane przez niego stanowisko prezesa KNIC, nie można uznać za ustalone, że nie utrzymuje on już powiązań z KNIC i że nie działa on na rzecz lub w imieniu KNIC lub na jego polecenie.
- 330 Uzasadnienia umieszczenia go w wykazach nie są zatem obarczone błędem w ocenie.

- 331 W świetle powyższego Rada i Komisja mogły zasadnie uznać w chwili przyjmowania drugich zaskarżonych aktów i decyzji 2016/849, że skarżący w sprawie T-533/15 działali nadal w imieniu KNIC lub na jego polecenie.
- 332 W drugiej kolejności, co się tyczy argumentu skarżących w sprawie T-533/15 dotyczącego braku dowodów potwierdzających ich zdolność do wywierania wpływu na działalność KNIC, wystarczy zauważyć, że są oni objęci kryterium umieszczenia w wykazie odnoszącym się do „osób lub podmiotów działających w ich imieniu lub pod ich kierunkiem” w rozumieniu art. 15 ust. 1 lit. b) ppkt (ii) decyzji 2013/183 oraz art. 27 ust. 1 lit. b) decyzji 2016/849.
- 333 W świetle kryteriów umieszczenia w wykazie i zmienionych kryteriów umieszczenia w wykazie, których zgodność z prawem nie została podważona przez skarżących w sprawie T-533/15, ci ostatni należą do kategorii osób działających w imieniu lub pod kierunkiem podmiotu wskazanego, który może być zaangażowany w uzyskiwanie pieniędzy mogących posłużyć do realizacji programów Koreańskiej Republiki Ludowo-Demokratycznej dotyczących rozprzestrzeniania broni jądrowej.
- 334 W tych okolicznościach kryterium to nie wymaga koniecznie, by skarżący w sprawie T-533/15 byli osobami podejmującymi decyzję o przeniesieniu aktywów finansowych, które mogłyby posłużyć do realizacji działań Koreańskiej Republiki Ludowo-Demokratycznej dotyczących rozprzestrzeniania broni jądrowej, ani by byli w stanie wywierać wpływ na takie przeniesienie. Muszą oni natomiast być powiązani z działalnością, do której odnoszą się sporne uzasadnienia rozpatrywane w świetle omawianych kryteriów, mianowicie z generowaniem przychodów z wymiany walutowej, które mogą posłużyć do realizacji programów jądrowych Koreańskiej Republiki Ludowo-Demokratycznej.
- 335 Sąd orzekł już bowiem, że osoba sprawująca funkcje, które przyznają jej uprawnienie do kierowania podmiotem objętym środkami ograniczającymi, może zasadniczo sama zostać uznana za biorącą udział w działalności uzasadniającej przyjęcie środków ograniczających dotyczących danego podmiotu (zob. podobnie wyroki: z dnia 12 grudnia 2013 r., Nabipour i in./Rada, T-58/12, niepublikowany, EU:T:2013:640, pkt 110; z dnia 5 listopada 2014 r., Mayaleh/Rada, T-307/12 i T-408/13, EU:T:2014:926, pkt 143).
- 336 Odnosząc się do argumentu skarżących w sprawie T-533/15, opartego na wyroku z dnia 12 grudnia 2013 r., Nabipour i in./Rada (T-58/12, niepublikowany, EU:T:2013:640), należy zauważyć, że w przeciwieństwie do ram prawnych mających zastosowanie w rozpatrywanej sprawie w wyroku z dnia 12 grudnia 2013 r., Nabipour i in./Rada (T-58/12, niepublikowanym, EU:T:2013:640), umieszczenie nazwiska strony skarżącej w wykazach opierało się na kryteriach odmiennych od kryteriów rozpatrywanych w niniejszym przypadku. O ile w wyroku tym wymogiem było, by osoby fizyczne objęte środkami ograniczającymi były powiązane z działaniami w zakresie rozprzestrzeniania broni jądrowej, o tyle w niniejszym przypadku wymogiem jest po prostu, by osoby fizyczne objęte środkami ograniczającymi były powiązane z działalnością polegającą na świadczeniu usług finansowych lub przekazywaniu środków finansowych, aktywów lub zasobów gospodarczych, które mogą posłużyć do realizacji programów jądrowych Koreańskiej Republiki Ludowo-Demokratycznej, przy czym nie jest konieczne, by osoby te były w szczególności powiązane z działaniami w zakresie rozprzestrzeniania broni jądrowej.
- 337 I tak w niniejszym przypadku ani sporne kryteria, ani uzasadnienia, które leżą u podstaw umieszczenia nazwisk skarżących w sprawie T-533/15 w spornych wykazach, nie wymagają wykazania powiązania między daną osobą a podmiotem działającym w dziedzinie rozprzestrzeniania broni jądrowej, lecz wymagają one wykazania powiązania między daną osobą a podmiotem, który dostarcza lub przekazuje aktywa finansowe mogące posłużyć do realizacji programów Koreańskiej Republiki Ludowo-Demokratycznej dotyczących działań w zakresie rozprzestrzeniania broni jądrowej.

- 338 W niniejszym przypadku, jak wynika z pkt 298–331 powyżej, wszyscy skarżący w sprawie T-533/15 sprawowali funkcje kierownicze w KNIC. Kim Il-Su jest kierownikiem w departamencie reasekuracji KNIC i byłym autoryzowanym głównym przedstawicielem KNIC w Hamburgu. Kang Song-Sam jest byłym autoryzowanym przedstawicielem KNIC w Hamburgu i zajmuje stanowisko kierownicze w departamencie reasekuracji KNIC. Choe Chun-Sik jest dyrektorem w departamencie reasekuracji KNIC. Sin Kyu-Nam jest dyrektorem w departamencie reasekuracji KNIC i byłym autoryzowanym przedstawicielem KNIC w Hamburgu. Pak Chun-San jest dyrektorem w departamencie reasekuracji KNIC i byłym głównym przedstawicielem KNIC w Hamburgu. So Tong Myong był prezesem KNIC. Wobec tego należy uznać, iż ich funkcje w ramach działalności reasekuracyjnej KNIC, odpowiednio – kierowników w departamencie reasekuracji w KNIC, dyrektorów tego departamentu lub prezesa KNIC, są wystarczające, aby stwierdzić, po pierwsze, że są oni powiązani z działalnością KNIC w zakresie pozyskiwania walut poprzez działanie w imieniu KNIC lub na jego polecenie, a po drugie, że nie jest konieczne oparcie się – poza sprawdzeniem prawidłowości drugich i trzecich uzasadnień dotyczących skarżących w sprawie T-533/15 – na wskazówkach dotyczących ich indywidualnych działań w celu wykazania, że zostali oni wskazani zgodnie z przyjętymi kryteriami umieszczenia w wykazie.
- 339 W tych okolicznościach rozpatrywany zarzut należy w całości oddalić.
- *W przedmiocie zarzutu trzeciego, dotyczącego naruszenia ochrony danych*
- 340 W zarzucie trzecim skarżący w sprawie T-533/15 podnoszą w istocie naruszenie art. 4, 10, 14 i 16 rozporządzenia nr 45/2001.
- 341 W tym względzie należy podkreślić, że ograniczając się do wymienienia przepisów rozporządzenia nr 45/2001 oraz fragmentów opinii Europejskiego Inspektora Ochrony Danych, skarżący w sprawie T-533/15 twierdzą w istocie, że Rada i Komisja opublikowały nieprawidłowe dane. Czyniąc to, Rada i Komisja zasugerowały jakoby, że skarżący w sprawie T-533/15 brali udział w niedozwolonej działalności związanej z nielegalnym rozwojem broni masowego rażenia.
- 342 W tym względzie wystarczy stwierdzić, że w świetle badania zarzutu drugiego rozpatrywanej skargi drugie i trzecie uzasadnienia dotyczące skarżących w sprawie T-533/15 nie są obarczone błędem w ocenie i że w rezultacie Rada i Komisja nie opublikowały nieprawidłowych danych sugerujących udział skarżących w działaniach niezgodnych z prawem.
- 343 Zatem rozpatrywanego argumentu nie można uwzględnić.
- 344 W każdym razie zarzut ten jest nieistotny dla sprawy.
- 345 Nawet bowiem przy założeniu, że Rada i Komisja przetwarzały dane osobowe dotyczące skarżących w sposób niezgodny z rozporządzeniem nr 45/2001, okoliczność taka nie może prowadzić do stwierdzenia nieważności drugich zaskarżonych aktów i decyzji 2016/849. Natomiast gdyby skarżący byli w stanie udowodnić, że przetwarzanie było niezgodne z tym rozporządzeniem, mogliby powoływać się na naruszenie wspomnianego rozporządzenia w ramach skargi o odszkodowanie (zob. podobnie wyroki: z dnia 30 listopada 2016 r., Rotenberg/Rada, T-720/14, EU:T:2016:689, pkt 140; z dnia 22 listopada 2017 r., HD/Parlament, T-652/16 P, niepublikowany, EU:T:2017:828, pkt 33, 34).
- *W przedmiocie zarzutu czwartego, dotyczącego nieproporcjonalnego naruszenia praw podstawowych*
- 346 Ponownie podnosząc argumenty przedstawione przeciwko pierwszym zaskarżonym aktom, skarżący w sprawie T-533/15 dodają, że szkoda spowodowana przez drugie zaskarżone akty jest całkowicie nieproporcjonalna.

- 347 Skarżący w sprawie T-533/15 nie powodowali bowiem generowania przychodów przez KNIC ZD ani go w tym nie wspomagali, gdyż oddział ten ani nie generuje żadnych przychodów obecnie, ani nie generował, gdy prowadził działalność. Ponadto dwaj z nich, Pak Chun-San et So Tong Myong, są na emeryturze i nie pracują dla KNIC, zaś czterej pozostali skarżący w ramach ich różnych funkcji w KNIC nie generują przychodów. Umieszczenie ich nazwisk w spornych wykazach nie służy żadnemu użytecznemu celowi, nawet jeśli odpowiednie było umieszczenie w wykazie samego KNIC ZD. Według ich twierdzeń w tych okolicznościach jest to oczywiście nieproporcjonalne ograniczenie ich wolności.
- 348 Rada i Komisja kwestionują te argumenty.
- 349 Jako że rozpatrywany zarzut opiera się na argumentach prawie identycznych z przedstawionymi przez skarżących w sprawie T-533/15 w ramach zarzutu czwartego podniesionego wobec pierwszych zaskarżonych aktów, w świetle argumentów zawartych w pkt 274-277 powyżej należy go oddalić.
- 350 W świetle całości powyższych rozważań należy oddalić skargę w sprawie T-533/15 w zakresie, w jakim dotyczy ona stwierdzenia nieważności drugich zaskarżonych aktów i decyzji 2016/849.
- 351 Wobec tego w sprawie T-533/15 należy oddalić skargę w całości.

W przedmiocie kosztów

- 352 Zgodnie z art. 134 § 1 regulaminu postępowania kosztami zostaje obciążona, na żądanie strony przeciwnej, strona przegrująca sprawę.
- 353 Ponieważ skarżący w sprawie T-533/15 przegrali wspomnianą sprawę, należy obciążyć ich kosztami, zgodnie z żądaniami Rady i Komisji.
- 354 Ponieważ w sprawie T-264/16 KNIC przegrał wspomnianą sprawę, należy obciążyć go kosztami zgodnie z żądaniami Rady i Komisji.
- 355 Zgodnie z art. 138 § 1 regulaminu postępowania państwa członkowskie, które przystąpiły do sprawy w charakterze interwenienta, pokrywają własne koszty. Należy orzec, że Zjednoczone Królestwo pokrywa własne koszty w sprawie T-533/15.

Z powyższych względów

SĄD (trzecia izba)

orzeka, co następuje:

- 1) **Skargi zostają oddalone.**
- 2) **W sprawie T-533/15 Kim Il-Su i pozostali skarżący, których imiona i nazwiska wymienione są w załączniku, zostają obciążeni kosztami postępowania, z wyjątkiem kosztów poniesionych przez Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej.**
- 3) **W sprawie T-264/16 przedsiębiorstwo Korea National Insurance Corporation zostaje obciążone kosztami postępowania.**
- 4) **W sprawie T-533/15 Zjednoczone Królestwo pokrywa własne koszty.**

Frimodt Nielsen

Kreuschitz

Półtorak

Wyrok ogłoszono na posiedzeniu jawnym w Luksemburgu w dniu 14 marca 2018 r.

Podpisy

Spis treści

Okoliczności powstania sporu	2
Środki ograniczające podjęte przeciwko Koreańskiej Republice Ludowo-Demokratycznej	2
Środki ograniczające nałożone na skarżących	4
Postępowanie i żądania stron	7
Co do prawa	10
W przedmiocie konsekwencji proceduralnych uchylecia i zastąpienia decyzji 2013/183	10
W przedmiocie kolejności rozpoznawania spraw T-533/15 i T-264/16	10
W przedmiocie skargi w sprawie T-264/16	10
W przedmiocie zarzutu pierwszego, dotyczącego naruszenia obowiązku uzasadnienia	11
W przedmiocie zarzutu drugiego, dotyczącego oczywistego błędu w ocenie	13
W przedmiocie zarzutu trzeciego, opartego na naruszeniu zasad dotyczących ochrony danych	23
W przedmiocie zarzutu czwartego, dotyczącego nieproporcjonalnego ograniczenia praw podstawowych	24
W przedmiocie skargi w sprawie T-533/15	25
W przedmiocie skargi skarżących w sprawie T-533/15 w odniesieniu do pierwszych zaskarżonych aktów	25
– W przedmiocie zarzutu pierwszego, dotyczącego naruszenia obowiązku uzasadnienia	25
– W przedmiocie zarzutu drugiego, dotyczącego oczywistego błędu w ocenie	27
– W przedmiocie zarzutu trzeciego, dotyczącego naruszenia ochrony danych	33
– W przedmiocie zarzutu czwartego, dotyczącego nieproporcjonalnego naruszenia praw podstawowych	33
W przedmiocie skargi skarżących w sprawie T-533/15 w odniesieniu do drugich zaskarżonych aktów i decyzji 2016/849	34
– W przedmiocie zarzutu pierwszego, dotyczącego naruszenia obowiązku uzasadnienia	35
– W przedmiocie zarzutu drugiego, dotyczącego oczywistego błędu w ocenie	35
– W przedmiocie zarzutu trzeciego, dotyczącego naruszenia ochrony danych	41
– W przedmiocie zarzutu czwartego, dotyczącego nieproporcjonalnego naruszenia praw podstawowych	41
W przedmiocie kosztów	42

i — Punkty 152 i 161 w niniejszym tekście były przedmiotem zmian o charakterze językowym po pierwotnym umieszczeniu tego tekstu na stronie internetowej.